

***MŰVÉSZETKÖZVETÍTŐ KÉPZÉSI TERÜLET
VIZUÁLIS KULTÚRA ÉS MOZGÓKÉPKULTÚRA KÉPZÉSI ÁGAK
ALAPKÉPZÉSI SZAKJAINAK PÁRHUZAMOS ÉRTÉKELÉSE***

AKKREDITÁCIÓS JELENTÉS

A MAB 2009/8/VIII/3/1-14. számú határozatai

- A Látogató Bizottság elnöke:*** ***Droppa Judit***
Munkácsy-díjas textilművész, egyetemi tanár (MOME)
- A Látogató Bizottság tagjai:*** ***Antalóczy Tímea***
szociológus, PhD, egyetemi docens (MOME), MTA tudományos főmunkatárs
- Babocsay Ádám***
pszichológus, PhD, BCE Média és Marketing Intézet
- Hantos Károly***
szobrászművész, DLA egyetemi docens, tanszékvezető általános rektorhelyettes (MKE)
- Kádasi Éva***
keramikusművész, DLA egyetemi docens, tanszékvezető (MOME)
- Szegedy-Maszák Zoltán***
festő-, médiaművész, DLA egyetemi docens (MKE)
- Hallgatói képviselő:*** ***Gajdó Kristóf***
tervezőgrafika szakos hallgató (MKE)

2009. október 30.

TARTALOMJEGYZÉK

A KÉPZÉS ÁLTALÁNOS HELYZETE	4
KORLÁTOK	6
ERŐSSÉGEK	7
GYENGESÉGEK	8
LEHETŐSÉGEK	8
VESZÉLYEK	8
Eszterházy Károly Főiskola (Eger)	10
<i>elektronikus ábrázolás</i> alapképzési szak	
<i>képi ábrázolás</i> alapképzési szak	12
<i>mozgóképkultúra és médiaismeret</i> alapképzési szak	15
Harsányi János Főiskola (Budapest)	18
<i>kézműves</i> alapképzési szak	
Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai Kar	232
<i>elektronikus ábrázolás</i> alapképzési szak	
<i>képi ábrázolás</i> alapképzési szak	23
<i>plasztikai ábrázolás</i> alapképzési szak	27
Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Kar	29
<i>plasztikai ábrázolás</i> alapképzési szak	
Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Kar	32
<i>képi ábrázolás</i> alapképzési szak	
<i>környezetkultúra</i> alapképzési szak	35
Nyugat-magyarországi Egyetem Műv., Nevelés- és Sporttud. Kar Művészeti Intézet (Szombathely)	
<i>képi ábrázolás</i> alapképzési szak	38
<i>kézműves</i> alapképzési szak	41
Pécsi Tudományegyetem Illyés Gyula Főiskolai Kar (Szekszárd)	44
<i>környezetkultúra</i> alapszak	
Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Művészeti Intézet	47
<i>képi ábrázolás</i> alapképzési szak	

A MŰVÉSZETKÖZVETÍTŐ KÉPZÉS JELENTŐSÉGÉRŐL

„A civilizáció fejlődésének jelen szakasza, az információrobbanás kritikus helyzetet teremt, hiszen az egyes agyakat és azok hálózatait, ami tulajdonképpen a társadalom, jelen formájában rendkívüli és teljesen újszerű megoldások keresésére kényszeríti. Ezek a változások az emberi agy alkalmazkodóképességének korlátait messze túllépték, és ezáltal olyan krízishelyzetet teremtettek a társadalom további fejlődésében, amelynek komolyságát egyelőre csak kevés szakember ismeri fel. A környezetváltozás minden biológiai szervezetben beindítja az adaptációs folyamatokat, növeli a változékonyságot, hogy a természetes szelekciónak legyen miből kiválogatnia az új környezethez legjobban alkalmazkodó genetikai variánsokat. Be kell látnunk, hogy radikális méretű változás történt agyunk információs környezetében is. Természetesen megindult az agy esetében is az adaptációs útvonalak keresése. Egyik közismert próbálkozás az információözön visszafogására, hogy az egyén kiköltözik a nagyvárosokból, nem használ mobiltelefont, internetet, televíziót. Számos példát látni mindegyikre. Ez egyfajta kerülése a konfliktus-helyzetnek, menekülés. Egy másik mód, az előbbinél sokkal rosszabb, de sajnos egyre gyakoribb, az alkoholizmus, a drogok világába való menekülés. Ez nyilvánvalóan nem fog hasznos stratégiává válni. A harmadik variáció is lehangoló, az ember megpróbálkozik az információözön kezelésével, feldolgozásával, ami sokaknak nem sikerül, s ennek eredménye a szorongás, a pánikbetegség, a depresszió, a skizofrénia gyakoriságának rohamos emelkedése.

Egy gazdag belső világ impulzusainak intenzívebb megjelenítése agykérgi működéseinkben – a tudatos érzékelés, tanulás, memória és gondolkodás folyamataiban – mindenképpen jó stratégia a fent említett civilizációs ártalmak limitálására. Óvhatja a gyermekeket a lelki elsivárosodástól, belső világuk hitetlenné válásától, és részben a pszichiátriai betegségektől is. Akkor igazán nagy a baj, ha nincs mit megjeleníteni, mert belső világuk torz, vagy üres. ***Az érzélemláték gazdagításának leghatékonyabb módja a művészeti nevelés, ami sajnos egyre kevesebb figyelmet kap napjainkban. Pedig ebben kiváló hagyományaink révén élen járhatnánk! Az általános- és középiskolákban a gyerekeknek elsősorban színjátszással, költészettel, rajzolással, kerámiaalkotással, zeneművek, képzőművészeti alkotások befogadásának élményével, a befogadás folyamatának elsajátításával kellene a legtöbb időt tölteniük. Szélesre kell tárni bennük a befogadás folyosóját az agy és a külvilág között, hiszen ugyanezen a folyosón közlekedik az alkotóképesség is, csak ellenkező irányban. Ezáltal nemcsak kreativitásuk nő, hanem emberségesebb emberekké válhatnak a pénz, az önzés és az érdekkapcsolatok világában.***“

Dr. Freund Tamás, 2005

A KÉPZÉS ÁLTALÁNOS HELYZETE

A vizsgált szakok a többciklusú képzési rendszer kialakítása során jöttek létre, mint a *vizuális kultúra tanári mesterszak*hoz vezető alapképzések, amelyek teljesítik azt az igényt, hogy a vizuális nevelés területén jól képzett gyakorlatvezetők képződjenek alapfokozatú (BA) végzettséggel, illetve vizuális kultúra tanárok a mesterszak elvégzésével.

Fontos szempontot jelentett a szakstruktúra kialakításánál, hogy az alapfokú művészképzés nélkülözi a specializált ismeretekkel rendelkező vizuális szakembereket, akik oktatóként vagy gyakorlatvezetőként képesek „közvetíteni” szaktudásukkal, az arra alkalmas művészeti területeket. Fontos, hogy ezek a szakok önálló BA szintű kimenetet is biztosítsanak, és legyen benne professzionális művészek által tanított olyan alkotói modul, mely a legtehetségesebb hallgatók számára biztosítja a művész mesterképzésbe való bejutást.

A szakokra ugyanolyan tehetségmérő gyakorlati felvételt követően lehet bejutni, mint a művészeti alapszakokba. Valószínűsíthető, hogy onnan a szűkös létszámkeretek miatt kiszorult jelentkezők biztosítják, hogy a művészetközvetítő szakokon is tehetséges hallgatók adják a képzésben résztvevők nagy részét. Országosan 7 felsőoktatási intézményben folyik e képzés.

		Képi ábrázolás	Plasztikai ábrázolás	Elektronikus ábrázolás	Kézműves	Környezet- kultúra	Mozgókép- kultúra és médiaismeret
1	EKF						
2	HJF			★		★	
3	KE						★
4	NyF						
5	NyME						
6	PTE						
7	SzTE						

★ 2009-től induló képzés

A táblázatból látható, hogy elsősorban a hagyományos rajztanárképzést újraértelmező képi ábrázolás jelent meg, és a területen óriási hiányt jelentő kézműves, elektronikus ábrázolás, környezetkultúra szak indítására kevés intézmény vállalkozott. A konzorcium összetétele miatt, mely a MERSZ-szel egyeztetve alakította ki a képzési struktúrát, a szakokon képzést folytató 7 intézmény országosan, szórtan található. Nyilván a képzés indításának jelentős személyi és infrastrukturális elvárásai is megszabták a lehetőségeket. A 2009-es felvételi adatok érzékeltetik az érdeklődést a szakok, illetve az intézmények irányába.

Vizuális kultúra – művészetközvetítő alapszakok – 2009 szakonkénti felvételi adatok
 (2009. augusztus 10-i adatok)
 (N. nappali, L: levelező, A: államilag támogatott, K: költségtérítéses)

szak	FOI	képzési forma	összes	1. helyen	A szakra az összes N,A jelentkező (ebből 1. helyen)
Kézműves	HJF	N,A	121	37	142 (30)
		N,K	28	0	
		L,K	14	6	
	NyME-BDF	N,A	21	2	
		N,K	11	-	
		L,A	15	4	
Környezetkultúra	HJF	N,A	66	26	119 (47)
		N,K	25	-	
		L,K	28	17	
	PTE	N,A	30	15	
		N,K	6	-	
	NYF	N,A	23	6	
N,K		2	-		
Elektronikus ábrázolás	EKF	N,A	155	72	380 (155)
		N,K	35	2	
	HJF	N,A	137	50	
		N,K	29	0	
		L,K	27	9	
	KE	N,A	88	28	
Képi ábrázolás	EKF	N,A	233	88	724 (256)
		N,K	38	1	
	SzTE	N,A	201	101	
		N,K	43	1	
		L,K	19	7	
	KE	N,A	111	22	
		L,A	48	21	
	NyF	N,A	98	27	
		N,K	13	-	
		L,A	43	22	
		L,K	25	5	
	NyME-BDF	N,A	81	18	
N,K		24	1		
L,A		37	18		
L,K		24	2		
Plasztikai ábrázolás	NyF	N,A	15	-	15
		N,K	-	-	
Mozgóképkultúra és média ismeret	EKF	N,A	123	67	198 (102)
		N,K	33	1	
		L,A	74	39	
		L,K	47	7	
	KE	N,A	75	35	

Vizuális kultúra – művészetközvetítő alapszakok
intézményenkénti felvételi adatai államilag finanszírozott nappali képzésekről (N,A)
 (2009. augusztus 10-i adatok)

	FOI	szak	képzési forma	összes	1. helyen	Összes N,A jelentkező az intézménybe (ebből 1. helyen)	N,A hely
1.	EKF Eger	Elektronikus ábrázolás	NA	155	72	511 (227)	49
		Képi ábrázolás	NA	233	88		
		Mozgóképek és média ism.	NA	123	67		
2.	HJF Budapest	Elektronikus ábrázolás	NA	137	50	324 (113)	5
		Kézműves	NA	121	37		
		Környezetkultúra	NA	66	26		
3.	KE Kaposvár	Elektronikus ábrázolás	NA	88	28	274 (85)	41
		Képi ábrázolás	NA	111	22		
		Mozgóképek és média ism.	NA	75	35		
4.	SzTE Szeged	Képi ábrázolás	NA	201	101	201 (101)	29
5.	NyF Nyíregyháza	Képi ábrázolás	NA	98	27	136 (33)	39
		Plasztikai ábrázolás	NA	15	0		
		Környezetkultúra	NA	23	6		
6.	NyME Szombathely	Képi ábrázolás	NA	81	18	102 (20)	12
		Kézműves	NA	21	2		
7.	PTE Pécs	Környezetkultúra	NA	30	15	30 (15)	15
Összesen				1578	594	1578 (594)	190

KORLÁTOK

A művészetközvetítő szakok közül az *énekes-zene* és a *képi ábrázolás* az eddigi ének és rajztanár utánpótlását látja el, míg a többi szak, a *kézműves*, *elektronikus ábrázolás*, *környezetkultúra*, *mozgóképek és médiaismeret* teljesen új területként léptek be. Egy teljesen speciális vizuális terület tanáraként illetve gyakorlatvezetőjeként kerülnek az iskolarendszerű képzésbe, vagy az azon kívüli területekre. Így az állami létszámkeret már szűkösen bizonyul, holott e területeken képzett tanárok, gyakorlatvezetők segíthetnének abban, hogy az általános iskolák „verbális kultúrájával” alig lépést tartó gyerekek a különböző gyakorlati tanórák, foglalkozások révén tehetséget mutassanak, ami kapaszkodót jelenthet hátrányos helyzetükben.

Az alapfokú művészetoktatás felülvizsgálata is azt mutatja, hogy a vizuális területeken a foglalkozások zömét jó szándékú, de dilettáns oktatók végzik, így ezen a területen az államilag finanszírozott levelező képzésnek is fontos szerepe lehetne. Az egész terület képzése nem piaci orientációjú, társadalmi igényt elégít ki, a fizetőképes kereslet ennek megfelelően nem túl nagy, így fontossá válik az állami normatívával való megsegítés.

A képzés költségei miatt becsülendő az a képzési intézmény, amelyik például hajlandó a kézműves alapszakot indítani, holott végzettjeire a társadalomnak több oktatási formában (alapfokú művészoktatás, munkanélküliek átképzése, felnőttképzés, tehetségkutatás, hátrányos helyzetű gyerekek felzárkóztatása, terápiás gyakorlatok stb.) nagyon nagy szüksége van, mindez évtizedes hiányt pótolna.

A képzésben lévő alkotói modul szükségessége és annak DLA-val, illetve művészeti díjjal bíró tanárigénye miatt szintén nagy vállalkozás az intézmények számára ezeknek a szakoknak a működtetése.

Folyamatos anyagi forrásokat igényel a képzés anyag- és megfelelő műterem-biztosítása, melyeket a szakokat igénylő alkotói munka miatt folyamatosan szinten kell tartani a megfelelő minőségű képzés érdekében. Legalább a középfokú művészeti képzés, ill. OKJ képzések előírási szintjén!

ERŐSSÉGEK

Egy általános vizuális alapképzés helyett (rajztanári) pontosan megfogalmazott szakstruktúra jött létre, mely lehetővé teszi, hogy az alapszokról kikerültek egy-egy vizuális szakterületre felkészítetten tudjanak munkát vállalni, illetve a megszerzett szakmai tudást tovább adni, közvetíteni, vagy a vizuális kultúra mesterszakon továbbtanulva, tanárrá válni.

A művészetközvetítő képzés erősségét mutatja, hogy a művészeti modulban hány kredittartalmú ismeret átadását biztosítják DLA fokozattal, illetve művészeti díjjal rendelkező művészek tanárként a művészeti képzés minőségének érdekében, hiszen művészek jelenléte nélküli szakok indokolatlanok ezen a képzési területen.

A táblázat mutatja a jelenlegi helyzetet, ami még bőven javítható.

			DLA, vagy művészeti díjas oktatók által oktatott ismeretek kreditszámai	DLA abszolútoriummal rendelkező oktatók által oktatott ismeretek kreditszámai	DLA hallgató által oktatott ismeretek kreditszámai
1.	EKF	Képi ábrázolás	122		8
2.	HJF	Kézműves	112	50	4
3.	KE	Képi ábrázolás	104	32	12
4.	NyME	Képi ábrázolás	80		25
5.	PTE	Környezetkultúra	63		11
6.	SzTE	Képi ábrázolás	62		25
7.	NyF	Plasztikai ábrázolás	55		
8.	EKF	Elektronikus	51		
9.	KE	Plasztikai ábrázolás	42	4	17
10.	KE	Elektronikus ábrázolás	40	12	8
11.	NyME	Kézműves	40	15	
12.	EKF	Mozgókép és médiaismeret	30		
13.	NyF	Környezetkultúra	30	24	
14.	NyF	Képi ábrázolás	24	29	

*A vonal jelentése: a vonal feletti képzésekben a kívánt minőségű alkotói modul jelen van.

Az egész képzési területre jellemző, hogy elkötelezett, az új irányba elmozdulni képes oktatói kar van jelen az új szakokon. Mindenütt megvan a törekvés, hogy a művészeti modulban egyre több minősített művész tanár legyen. 2010-ig még a művészeti díjak révén ez többnyire bizto-

sított, a továbbiakban az intézményeknek komoly feladata a minősített tanárutánpótlás biztosítása a folyamatosan magas színvonalú oktatás érdekében.

GYENGESÉGEK

Általánosságban megfogalmazható a műhelyek működtetésének tisztázatlansága, a speciális eszközök, technológiák szakoktatóinak hiánya. Nem minden esetben biztosított hosszú távon a műhelyek, műtermek anyagellátottsága (nyersanyagok, fogyó eszközök stb.), a jelenleg rendelkezésre álló infrastruktúra folyamatos karbantartása, felújítása.

A szakok elnevezéséből a jelentkezők számára nem mindig egyértelmű a képzés tulajdonképeni tartalma.

A művészeti oktatást nehezíti, ha a vezető oktatók, művésztanárok nincsenek folyamatosan jelen a képzésben (ingázó tanárok).

Meggondolandó, hogy a plasztikai ábrázolás külön szak helyett a képi ábrázolás alapszak szakiránya legyen-e inkább, mivel jelenlegi formájában nem vonz elég jelentkezőt.

Miután a képzések - a HJF kivételével – a képzőhelyeken a tanárképzésből „nőttek ki”, ez a szakmai részre rányomja bélyegét, és a személyi adottságok sem elég specifikusak az új szakokhoz.

LEHETŐSÉGEK

A vizuális terület szakmakultúrájában főiskolai végzettségűek megjelenése várható, (eddig sok terület csak OKJ-s középfokú képzés volt), ez azt jelenti, hogy a továbbiakban a magasabb színvonalú művészeti munkára alkalmas szakemberek jelennek meg az alkalmazott művészeti területeken, ahol az egyébként is kevés, egyetemet végzett művészek nem vállalnak feladatot.

Az ezen a szakokon végzettek megjelenése az alapfokú művészeti oktatás minőségének jelentős emelését vonná maga után, alapszakon végzett gyakorlatvezetők, illetve mesterszakon végzett tanárok jelenhetnek meg a pályán nagyobb számban.

A kiemelkedő tehetségek a művész mesterszakon is folytathatják tanulmányaikat.

VESZÉLYEK

Az alapfokú művészeti nevelés - amely az érzelmvilág gazdagításának leghatékonyabb módja – napjainkban egyre kevesbé támogatott. A szűkös gazdasági keretek és a professzionális gyakorlatvezetők hiánya miatt a tanulók vékony rétege részesül minőségi, érdeklődést felkeltő képzésben, orientáló élményben. A vizuális kultúrának nagyon kevés az avatott közvetítője, ha hosszú távon ez az állapot lesz jellemző, akkor a bevezetőben vázolt társadalmi veszélyek mellett az érdeklődés hiánya miatt csökkenni fog az utánpótlást jelentő felvételizők száma.

A művészetközvetítő képzés nem piaci orientációjú társadalmi igényt elégít ki, fizetőképes kereslet ennek megfelelően nem túl nagy, ezért fontos az állami normatívával való támogatása.

Általánosságban megállapítható, hogy a művészetközvetítési területen folyamatosan növekszik a képzések száma, miközben az államilag támogatott férőhelyek száma csökken.

Az állami támogatás kerethelyeinek elosztásához olyan algoritmus kidolgozása szükséges, amely a jelentkezési számok mellett szakmai, szakmapolitikai szempontokat is figyelembe vesz.

Az alábbi táblázatban jól látható a képi ábrázolás – köztudatban azonos a rajztanárral – és például a kézműves szak állami támogatása közti méltánytalan különbség.

	Szak	Jelentkezések			Államilag finanszírozott (A) felvettek					
		Összes	1. helyen	AN	Összes	AN	NA	LA		
1	Elektronikus ábrázolás	340	161	326	48	39	22			
2	Képi ábrázolás	663	334	579	152	118	90	15		
3	Kézműves	159	49	137	15	15	3			
4	Plasztikai ábrázolás	15	-	15	2	2	2			
5	Mozgókép. és médiaism.	240	149	178	89	58	53	8		
6	Környezetkultúra	133	64	115	41	33	25			
	Vizuális összesen	1550	757	1350			195	23		
7	Ének-zene	225	131	170	99	72	68	14		
	Művészetközvetítő össz.	1775	888	1520			263	37		
							300			

Ezen a képzési területen, ahol a helyek elosztása előre kiadott keretszámot jelent és nem a felvételi pontszámok alapján történik, legalább a keretszám felét a jelentkezők száma alapján lenne célszerű elosztani (érvényesüljön a jelentkezők intézmény választása). Ezzel lehetne serkenteni az intézményeket vonzó, minőségi képzés kialakítására. A másik részt szakmai alapokon az oktatási kultúrában hiányzó szakokra kellene fordítani, így a kialakuló intézményi keretszámok segíteni tudnák ennek a képzési területnek a minőségi működtetését, melynek hatása így tudna megjelenni, például az alapfokú művészetoktatásban.

Fontos a támogatási rendszer kidolgozásánál, figyelembe venni azt is, hogy a fizetőképes kereslet nincs mindig szinkronban a tehetséggel, azaz ha bizonyos területeket kizárólag az önffinanszírozó hallgatókkal töltenek fel, megnő a veszélye a minőség hanyatlásának.

A bizottság a szerzett tapasztalatok alapján javasolja a művészetközvetítő képzések szakjainak, szakirányainak és elnevezésüknek átgondolását, figyelembe véve a regionális középiskolák képzési profiljait, valamint a képzési területek országos elosztását és szinkronizálását az állami támogatási keretekkel.

Eszterházy Károly Főiskola Bölcsészettudományi Főiskolai Kar	Akkreditációs döntés
elektronikus ábrázolás alapképzési szak (<i>elektrográfia, webdesign, képanimátor</i> szakirányok) kkk: 2006/6/X/3/51. sz. MAB határozat szakindítás: 2006/8/X/69. sz. MAB határozat	A A 2009/8/VIII/3/1. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos.
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>Az intézményben 1948 óta működik rajz tanszék, s 1993 óta folyik a rajz-vizuális kommunikáció tanárképzés. Az új, osztott szerkezetű képzés 2007-ben került bevezetésre, egyelőre csupán az alapképzések indultak el.</p> <p>Végzett hallgatók, diplomamunkák hiányában nehéz megítélni a szak mindössze három szemeszterre visszatekintő programját. A prezentációkon látottak, illetve az elektronikus formában eljuttatott dokumentációk, hallgatói munkák azonban meggyőztek arról, hogy a képzés az intézmény hagyományosan erős (kifutó rendszerben még jelen lévő) osztatlan képzéseinek színvonalát megtartja, olykor meg is haladja.</p> <p>Az új képzési szerkezetre való áttérésnek köszönhető, hogy az elektronikus ábrázolás önálló képzéssé nőhetett ki a rajz-vizuális kommunikáció tanárképzés általános tematikájából. A korszerű program úgy tud megvalósulni, hogy nem csupán épít az osztatlan képzések hagyományaira, hanem az abból kinőtt, illetve újdonságként elindított képzésekkel szoros együttműködésben működik.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A képzés kis csoportokban, jónak mondható infrastrukturális körülmények között folyik. A jobbra digitális médiumokra koncentráló program a testvérszakokkal való együttműködésnek köszönhetően a hagyományos médiumok megismerését is lehetővé teszi a hallgatók számára, sőt, „éles helyzetben” teszi megtapasztalhatóvá a korszerű tömegkommunikációs eszközök működését is. (<i>Líceumi Paletta c. intézményi újság, Web-rádió, ill. az UPC hálózatán 20 településen elérhető Líceum Televízió</i>)</p> <p>3. Erősségek</p> <p>A képzés legfontosabb erőssége az az élő kapcsolatrendszer, mely a már említett egyetemen belüli együttműködések mellett naprakész, élő kapcsolatot jelent a kulturális élet, elsősorban a kortárs képzőművészeti szcéna intézményeivel. A Kepes Művészeti Központtal évek óta szervezett közös programok, a művésztalpek bejáratott rendszere, különösen a szak szervezésében működő Kepes Nemzetközi Művésztalpek olyan háttérrel biztosítanak a képzés számára, mely szavatolja a képzés folyamatos megújulását. Ez a „kulturális háttér-infrastruktúra” folyamatosan fejlődik, s az egyetemen belüli kutatás is erősödik a Vizuális Kutató Központ megvalósulásával.</p> <p>A „testvérszakokkal” való együttműködés fontosságára jó példa a Bölcskey Miklós vezette fotográfiai program, mely a korszerű digitális technika kreatív használatát éppen az elemi fény/árnyék jelenségek, s az analóg fotográfiai eljárások (pl. fotogram) tematizálásával mutatja meg a hallgatóknak. A program kiemelkedő színvonalú eredményeivel a látogatás során látott prezentációk keretében és az elektronikus formában hozzáférhető dokumentációkban is szembesülhettünk.</p> <p>A képzés színvonalának elismertségét igazolják a magas, és folyamatosan javuló felvételi jelentkezések adatai.</p>	

4. Problémák

A legfontosabb probléma az adott képzéstől független, általános, a bolognai folyamat fokozatos bevezetésével kapcsolatos, azaz, hogy az új képzési szerkezetre való áttéréssel máig tisztázatlan, hogy a BA szintű végzettség birtokában a hallgatók milyen elhelyezkedési lehetőségekkel számolhatnak majd. A mesterszakok indulásáig az is kérdéses, milyen továbbtanulási esélyekkel számolhatnak az alapképzésben résztvevők.

5. Általános megjegyzések

A szak legfontosabb erőssége, hogy sok szállal kötődik az egyetemen belüli szakokhoz, illetve a helyi-, az országos-, és a nemzetközi kulturális élet intézményeihez. A kapcsolatok, együttműködések további fejlesztése jelentheti a fejlődés folyamatosságának garanciáját. Annak ellenére, hogy elismerésre méltó a szak kapcsolata a külvilággal, még rejlenek kiaknázatlan lehetőségek a *mozgókép-média* szak programjával való együttműködés elmélyítésében.

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai megalapozottak, s összhangban vannak a hallgatói véleményekkel. A tanszék az intézményi minőségbiztosítási rendszerhez kapcsolódva rendszeres és szervezett minőségbiztosítási tevékenységet folytat. Tanszéki szinten is folyamatosan működik a minőségirányítási rendszer, törekednek az oktatási, kutatási tevékenység állandó fejlesztésére, javítására.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

Mivel még nincs végzett évfolyam, ez megítélhetetlen.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

Az oktatók képesítése és száma a MAB előírásoknak eleget tesz.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

Megfelelő.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

Megfelelő, a fiatal oktatók bevonása éveken keresztül megkezdődött és folyamatos fiatalítás tapasztalható. A szak oktatói a kortárs művészeti szcénában jelen lévő, kiemelkedő alkotók, akiknek tevékenysége mind a szakmai elismertség, mind a „publikációs termékenység” szempontjából elismerésre méltó.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A mintatantervben biztosított a tantárgyak egymásra épülése. A tanszék kapacitása az elektronikus ábrázolás alapszakon az elektrográfia szakirány indítását teszi lehetővé.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert):

Jelenleg még nem ítélt meg, nincs végzett évfolyam

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A tanszék arculatát a kezdetektől országos és nemzetközi hírű festő-, grafikus-, szobrászművészek alakították. A képzés célja, hogy a végzős hallgatók meghatározó személyiségként dolgozzanak a pedagógus pályán, s egyben a kortárs képzőművészeti szcénában aktív szereplői legyenek.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A képzés infrastrukturális háttere kielégítő, öröndetes, hogy folyamatos fejlesztés javítja az oktatás feltételeit. A szak regionális szerepe kiemelkedő.

Eszterházy Károly Főiskola	Akkreditációs döntés
képi ábrázolás alapképzési szak (festészet, grafika szakirányok) kkk: 2006/6/X/3/50. sz. MAB határozat szakindítás: 2006/8/X/68. sz. MAB határozat	A A 2009/8/VIII/3/2. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos.
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>A főiskolán 2007-ben indultak a bolognai rendszerű alapképzési szakok. Az intézmény, hasonlóan más nagy hagyományokkal bíró tanárképző főiskolákhoz, a rajztanárképzés bázisára építve konzorciumi keretek között tervezte meg a képi ábrázolás alapszak képzését. Ebből következően, az új struktúrától eltekintve, a képzés sok tekintetben emlékeztet a rajztanárképzés előzményeire. Az új képzések „kimeneti eredményességét” még nem lehet megítélni, de a többi hasonló képzést folytató intézménnyel való összehasonlítás mégis tanulságokkal szolgálhat. A bemutatott prezentációk alapján megállapítható, hogy az intézmény hagyományaihoz méltó módon az osztott képzési keretek között is magas színvonalú oktatási tevékenységet folytat. A főiskola infrastrukturális fejlesztései eredményeként kitűnő képzési háttér szolgálja az oktatást. A <i>képi ábrázolás</i> szak nem küzd aluljelentkezési problémákkal.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A <i>képi ábrázolás</i> alapszakos képzés alapvetően gyakorlatorientált. Alapmotívuma a cselekvő – alkotó tanulás, amelyet ismeretszerző oktatási elemek támasztanak alá. A képzésnek kettős funkciója van; a továbblépésre lehetőséget nyújtó mesterképzések általános ismeretekkel való előkészítése, valamint olyan gyakorlati ismeretek elsajátíttatása, amelyek a munkaerőpiacon hasznosíthatók. E kettős, bizonyos szempontból ellentétes irányú, feladat egyensúlyban tartása nem egyszerű. A képi ábrázolás alapszakos képzést az EKF-en kívül még négy volt tanárképző intézmény indította. Szükségesnek látszik az azonos alapképzésben érintett felsőoktatási intézmények körében a további konzorciumi fejlesztési együttműködés folytatása. Fontos lenne például egy egységes felvételi koncepció kialakítása, amely csökkenthetné a különböző képzőhelyeken tapasztalható hallgatói szakmai és intellektuális színvonalkülönbségeket. Az EKF ebben az egyeztető munkában kezdeményező szerepet tölthetne be.</p> <p>3. Erősségek</p> <p>A nagyarányú fejlesztések eredményeként a főiskola infrastrukturális adottságai átlagon felüliek, oktatást támogató kiegészítő szolgáltatásai is kiválóak. Erősség; a kitűnő rangos oktatói gárda, a minősítések számának növekedése. A tudatos személyi fejlesztés eredményei a körülmények változásaiból adódó fluktuáció ellenére is jól felismerhetők. Jó a várossal, régióval való élő aktív kapcsolatrendszer, a képzések regionális ismertsége, amely többek között a kiállítási aktivitásnak, a 20 településen elérhető UPC Líceum Televízió-nak, Web-rádió-nak, valamint a Líceumi Paletta című intézményi újságnak is köszönhető. A képi ábrázolás alapszak programja jól illeszkedik a többi művészetközvetítő képzéshez. Kedvező az országos csökkenés mellett is pozitív felvételi jelentkezőszám.</p> <p>4. Problémák</p> <p>Hátrányt jelent a képesítést megszerzők regionális munkaerőpiaci keresletének bizonytalansága és a képzés 2. pontban jelzett tartalmi kettőssége, a hallgatói input és output körülményeinek bizonytalansága. A probléma túlnő a szak keretein, feldolgozása a további intézményközi képzésfejlesztési együttműködés szükségességét mutatja. Hátrányos a magas arányú személyi fluktuáció, a helyben lakó minősített oktatók alacsony száma. Ennek a problémának a megoldásában szükség lenne a város kvalifikált oktatókat, művészeket megtartó erejének növelésére, amely mindkét félnek előnyös lehet. Feltételezhető, hogy az intézmény infrastrukturális fejlettsége ellensúlyozhatja a jelzett tendenciák hatását, egy ponton visszafordíthatja a folyamatokat.</p>	

5. Általános megjegyzések

A képi ábrázolás szak indítását a legtöbb volt tanár-és tanítóképző intézmény ambicionálja, ezért tanácsos lenne a szakindítások regionális lefedettségének és országos létszamarányos terítésének, az érintett oktatási intézmények közötti egyeztetése, az éves létszámkeretek és az esetleges szüneteltetések, specializációk további megfontolása.

Mivel a művészetközvetítő szakokra való jelentkezések száma jelentős különbségeket mutat, meggondolandó a képi és plasztikai ábrázolás szakok összevonása, illetve szakirányokként való integrálása. A plasztikai ábrázolás szakra hagyományosan alacsonyabb a jelentkezők száma, ami azzal járhat, hogy egy minimális jelentkezőszám alatt a szakot nem érdemes indítani. Ha a felvetett integrált szakon belül szakirányként indul, akkor nem érvényesül a minimális létszámkorlátozás, nem vész el a minimális jelentkezőszám alatti maradvány, nem okoz problémát az infrastruktúra kihasználatlansága, viszont továbbra is érvényesíthetők a közös tantárgyi modulok, így kiegyensúlyozottabbá és racionálisabbá válhat a képzési struktúra.

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai megalapozottak, s összhangban vannak a hallgatói véleményekkel. A tanszék az intézményi minőségbiztosítási rendszerhez kapcsolódva rendszeres és szervezett minőségbiztosítási tevékenységet folytat. Tanszéki szinten is folyamatosan működik a minőségirányítási rendszer, törekednek az oktatási, kutatási tevékenység állandó fejlesztésére, javítására.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

Mivel még nincs végzett évfolyam, a képesítésnek való megfelelés nem ítéhető meg.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

A képzés megfelel a MAB akkreditációs követelményeinek.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

A képzés a lehetőségek szerint alkalmazkodik a körülményekhez, miközben megfelel az előírásoknak. A művészetközvetítő képzésben fokozott jelentőséggel bír az oktatók és hallgatók személyes kapcsolata, a mester tanítvány viszony kialakítása. Ez a viszony több lehetőséget teremt az adaptív és kreatív képzési attitűd problémamegoldó megközelítése kibontakoztatására, a hallgatók személyes fejlődésének támogatására, a látható eredményekben megnyilvánuló képzés és fejlesztés folyamatára.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

A képzésben részvevő oktatók olyan elismert képzőművészek, akik alkotói életművük mellett teoretikus szempontból is aktív szereplői a művészeti és felsőoktatási közéletnek. Életkor szerinti megoszlásuk arányos. A szak személyi fejlesztési terve figyelemmel kíséri a minősített oktatói utánpótlás problémáját.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A művészetközvetítő képzés alapvetően gyakorlatorientált, amelyet elméleti képzés egészít ki. A szakon folyó képzés megfelel ennek a képzési karakternek. A jelenlegi konstrukcióban a szakon nincs szakirány. A mintatantervben biztosított a tantárgyak egymásra épülése.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert):

A szakon nincs végzett hallgató, csak részeredmények mutathatók ki.

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A szak képzési céljai önmagukban specifikusak. Szükségesnek látszik az alapképzés 1. pontban jelzett kettős céljának a területre érvényes újragondolása.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

Az EKF infrastrukturális fejlesztései nyomán kiválóak a hallgatói szolgáltatások, átlagon felül jók a fizikai körülmények, korszerűek az oktatási felszerelések. A főiskola regionális szerepe növekvő jelentőséggel bír, a város kulturális életének szerves része, a reális várakozások szerint egyre inkább befolyással bír a munkaerőpiaci mozgásokra is.

10. Felhasználói szempontok (SWOT-analízis, MPT hallgatói kérdőívek feldolgozott adatai):

A SWOT -analízisre adott válaszuk reális és egybevág a hallgatói kérdőívek összegzéseivel.

11. Összehasonlító és összegző megállapítások:

Képi ábrázolás alapképzési szak az Eszterházy Károly Főiskolán, kívül még négy helyen működik; a Nyugat-magyarországi Egyetemen (Szombathelyen), a Kaposvári Egyetemen, a Nyíregyházi Főiskolán és a Szegedi Tudományegyetemen.

Képesítést szerzett évfolyamok nélkül releváns összehasonlító értékelést adni egyelőre nem lehetséges, ugyanakkor néhány összegző megállapításnak helye lehet: Szükségesnek látszik a bolognai folyamat nyomán újonnan létesült és indult művészetközvetítő szakok, szakirányok strukturális és tartalmi áttekintése, megnevezésük, alapvető funkciójuk, mesterképzésben való folytathatóságuk, regionális lefedettségük tisztázása. Ebben az újraértékelésben az akkreditációs látogatások konklúziói katalizátorként működhetnek, de az egyeztetett elveket alkalmazó konstrukciós és tartalmi módosításokat, adminisztratív lépéseket, a képzést jelenleg folytató felsorolt intézmények felelős szakembereinek lehetőleg konszenzussal kell kezdeményeznie. Ehhez a munkához az érintett intézményeknek működtetni tanácsos (a létesítéskor már létrehozott) konzorciumi képzésfejlesztési bizottságot, amely a felvételi rendszertől a képesítésig áttekinti a párhuzamosan folyó azonos kimeneti követelményekre épülő képzések eddigi tapasztalatait, és megteszi jobbító szándékú javaslatait.

Eszterházy Károly Főiskola Bölcsészettudományi Főiskolai Kar	Akkreditációs döntés
mozgóképkultúra és médiaismeret alapképzési szak (<i>mozgóképkultúra-terjesztő, mozgóképkészítő, multimédia-fejlesztő szakirányok</i>) kkk: MAB 2006/6/X/3/47. sz. MAB határozat szakind: 2006/9/XV/31. sz. MAB határozat	A A 2009/8/VIII/3/3. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
1. Általános jellemzők A szak nem előzmény nélküli, hiszen az egri főiskolán már korábban is intenzív és kiforrott képzés zajlott egyes rokonterületeken. A hallgatói igényekre reagálva, az oktatói gárda szaktudásának kihasználásával, a hagyományosan művészeti képzés gyakorlat orientált audio-vizuális szakképzéssel egészült ki. A művészeti képzés és az informatikai szak metszéspontjából logikusan következett az új szak, a média kultúra elméleti és gyakorlati oktatása. Az alapokat a meglévő háttértudás, a szemlélet és az infrastruktúra együtt szolgáltatta. Az előzetes várakozásoknak megfelelően a szak igen keresett, a hallgatói érdeklődés folyamatos és növekszik. A fellendülést segítette az is, hogy az Nemzeti Alaptantervben is megjelent a médiaismeret, mint választható érettségi tantárgy, emiatt a szakterület általános megítélése is változott az elmúlt időszakban: az alapoktatás érdeklődést, ily módon keresletet generált a témához kapcsolódó felsőfokú képzőhely iránt.	
2. A képzés sajátos vonásai <i>Identitás / önazonosság keresése</i> Jelenleg a szak „identitás” problémával küzd, a gyakorlati képzés túlsúlyossá vált a kialakulatlan és helyenként stratégiai irányt nélkülöző elméleti oktatás rovására. Problémát jelent a szak számára a „művész” versus „alkalmazott szakember” képzés dilemmájának feloldása a BA szintű oktatás keretein belül. Az akkreditált program és a főiskola hagyományai („elődszakok”) a művészet közvetítés erősítését követelik, a hallgatók viszont a gyakorlati képzést preferálják. A szakon bizonytalanság figyelhető meg a média tudomány diszciplináris határainak kijelölésében, amely egyébként nem csupán ennek a képzőhelynek okoz gondot. Kérdésként merül fel pl. az, hogy hova tartozik diszciplinárisan az internet és az ezzel kapcsolatos képzés, vagy hogy milyen mennyiségben, formában és arányban jelenjenek meg az elméleti és gyakorlati képzési egységek, mely szakterületek legyenek hangsúlyosak. További kérdés, hogy vajon az alap- vagy a mesterképzési szakok oktatásában legyen-e erős az elméleti oktatási blokk. A jelenlegi alapszak egy, még nem létező mesterszak keretéhez igazította a hangsúlyokat, ezáltal a gyakorlati képzés túlsúlyossá vált az alapképzésben.	
<i>Aspirációk / célok</i> A kreatív /gyakorló médiaoktatáson túl az elméleti médiaoktatás nagy hangsúlyt kapott az új szak kialakításában. Az intézetnek nem titkolt célja, sőt elsődleges aspirációja, hogy a jelenlegi alapképzés hosszútávon mesterképzéssé nője ki magát, ennek (elméleti és infrastrukturális) alapjait már ma is tudatosan alakítják.	
3. Erősségek A szak jellegéből fakadóan gyakorlatorientált, ami költséges infrastrukturális beruházásokat igényel. Az intézet az elmúlt években komoly anyagi ráfordítással járó beruházásokat / projekteket indított és fejezett be:	
<ul style="list-style-type: none">• Líceum Televízió, amely Eger körzetében közel 100 ezer lakoshoz jut el és amely folyamatosan készít saját gyártású műsorokat.• Multimédia Kutatólabor működtetése, amely digitális könyvtárként szolgál a kutatói, oktatói és hallgatói munkákhoz.	

• Pályázati támogatásból informatikai centrum létrehozása indult el.
Az újszerű technológiák az oktatás minden területén megjelentek. 6 éve létezik digitális vágási lehetőség, professzionális audiovizuális tantermekben zajlik az oktatás, a hallgatói munkák elkészítéséhez rendelkezésre áll háttértechnika, illetve a kész művek valós helyzetben válnak bemutathatóvá (lásd: Líceum Televízió).

Az intézet aktívan részt vesz a szakterülethez helyi / regionális kulturális események szervezésében és lebonyolításában (pl. amatőr filmek fesztiválja).

Humán erőforrás

Főiskolai viszonylatban jelentős a minősített (PhD) illetve a minősítés alatt álló oktatók és részoktatók aránya. Tekintettel a művészetközvetítői besorolásra, a DLA fokozattal rendelkezők jelenléte kívánatos lenne az alkotói modul megvalósításához. A főiskola kedvező földrajzi adottságai miatt vonzó óraadói szempontból is. Gyakoriak a neves és elismert szakemberek által vezetett, egy-egy specializált szakterületet felölelő tanegységek, a szakemberek fél éveken túlnyúló jelenlétével.

Eszközellátottság / infrastruktúra / beágyazottság

Egyedülálló az intézet eszközellátottsága hallgatói oldalon is (a digitális campus mára gyakorlatilag megvalósult), a hallgatók saját hordozható számítógépet kapnak a szakra érkezésükkor. A szakórákhoz szükséges feladatok elkészítéséhez rendelkezésre áll a modern digitális technológia (vágás, képkalkotás, filmelemzés, filmkészítés, stb.) valamennyi diák számára, napi szinten. A hallgatói munkák bemutatására városszerte lehetőség nyílik (Líceum Televízió, kiállítótermek, önkormányzati működtetésű épületek).

4. Problémák

Mint azt már a fentiek során is jeleztük: problémát jelent a szak számára a „művész” versus „alkalmazott szakember” képzés dilemmájának feloldása a BA szintű oktatás keretein belül.

5. Általános megjegyzések

A képzések jelentős és aktív nemzetközi kapcsolatokkal rendelkeznek. Folyamatosak a diák, oktató cserék, a hazai művek külföldi bemutatása és a kortárs ázsiai művészek itthoni időszakos jelenléte.

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai megalapozottak, s összhangban vannak a hallgatói véleményekkel. A tanszék az intézményi minőségbiztosítási rendszerhez kapcsolódva rendszeres és szervezett minőségbiztosítási tevékenységet folytat. Tanszéki szinten is folyamatosan működik a minőségirányítási rendszer, törekednek az oktatási, kutatási tevékenység állandó fejlesztésére, javítására.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

A korábban jelzett „identitáskeresés / önazonosság” problémák jellemzőek a szakra. Bizonytalan, hogy milyen elméleti és gyakorlati tudáshalmaz kívánatos a jelenlegi BA szintű diploma megszerzésekor. Esetenként az volt tapasztalható, hogy a szakindítási dokumentumban bemutatott tematikától eltérő oktatási program zajlik a látogatott tanórán. E jelenség nehezíti az értékelést. Vélhetően a szak jelen pillanatban túl sok követelménynek igyekszik egyszerre megfelelni.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

Infrastrukturális adottságok kiemelkedően jók.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

Az oktatást a bemeneti (hallgatói rekrutálás) és a kimeneti oldalon is a piacképesség szempontjához igazítja, amely veszélyt jelenthet a deklarált művészetközvetítési alapcél szempontjából.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

Átlagon felüli, kiemelkedő a szakember gárda. Kérdés, hogy a tudományos fokozattal rendelkező elismert oktatók túlerheltség miatt képesek-e ellátni az önértékelésben jelzett feladatokat.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A szakon belül jelenleg három szakirány (a) mozgókép kultúra terjesztő, b) mozgókép készítő (digitális film), c) multimédia fejlesztő) akkreditált, ezek közül egy szakirány indult el a gyakorlatban. 2009/2010-es tanévre már meghirdetésre került a másik két szakirány is. A gyakorlati képzés erős, valóban kézzel fogható produktumokat tudnak készíteni a hallgatók a tanulmányaik során (pl. Líceum televízió).

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert):

Jelen pillanatban nem ítélni meg. A szak beszámolója szerint az elsődleges szempont a piac-képes szakemberképzés.

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

Azonnal implementálható, gyakorlati szaktudás kínálni a hallgatóknak.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

Kiemelkedő infrastruktúrájú képzőhely. A vizsgált szak nagy hangsúlyt helyez a régióval való mindennapi kapcsolattartásra is (pl. a Líceum televízió adásain keresztül, kiállítások által).

10. Összehasonlító és összegző megállapítások:

A képzés kiemelkedő az audiovizuális szakképzés területén a többi képzőhelyhez viszonyítva. A jövőben ez komoly szakmai pozicionálási lehetőséget jelent, amely hosszú távon a távoli régiókból érkező potenciális hallgatók érdeklődésére is számot tarthat.

Harsányi János Főiskola (Budapest)	Akkreditációs döntés
<p>kézműves alapképzési szak (festett-nyomott textilművesség, öltözék, kerámia, szövő- textilművesség szakirányok) kkk: 2006/6/X/3/48. sz. MAB határozat szakindítás: 2007/7/XIV/3/6. MAB határozat</p>	<p style="text-align: center;">A</p> <p>A 2009/8/VIII/3/4. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos</p>
<p>Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)</p>	
<p style="text-align: center;">1. Általános jellemzők</p> <p>A Harsányi János Főiskola a 2008/2009-es tanévben kezdte meg a kézműves szakon az alapképzést 5 államilag finanszírozott és 27 költségtérítéses hallgatóval. A képzés az intézményben előzmény nélküli. Az addig két szakos (gazdálkodás és menedzsment, turizmus -vendéglátás) főiskola oktatói kapacitását és infrastrukturális lehetőségeit figyelembe véve határozták el a képzés indítását. A képzés igényeinek megfelelő számú és minőségű oktatót alkalmaztak, valamint az infrastruktúrát is bővítették. A Művészetközvetítő Intézetnek a XIII. kerületben a HJF főépületéhez közeli, korábban is oktatási célú épületben 2000 m² -t biztosítottak, amely a kézműves szak mellett a 2009/10-es tanévben induló <i>elektronikus ábrázolás és környezetkultúra</i> szakoknak is helyt ad. Az épület kiválóan alkalmas művészeti képzés helyszínéül.</p> <p>A kézműves szak képzési programja szerint az első év közös alapozó képzés, a <i>festett-nyomott textilművesség</i>, ill. a <i>kerámia és szövő-textilművesség</i> szakirányos képzés csak a második évtől indul. A látogatás során a második szemeszter második hónapjában, tehát egy alig elindult alapképzést lehetett vizsgálni. A prezentációk során és a kiállításon látottak alapján megállapítható, hogy eddigi eredményeik jók, biztatóak a képzési követelmények teljesülése szempontjából. Sok volt a friss szellemiségű, kreatív feladat-meghatározás és megoldás.</p> <p style="text-align: center;">2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A HJF-en a szak szakirányú képzésrészei alapvetően a művészetközvetítést (<i>vizuális kultúra tanár mesterképzésre való felkészítés, szakkörök és alkotótáborok vezetése, önkormányzatok, intézmények, cégek kulturális ügyintézői stb.</i>) célozzák. Ugyanakkor felvállalja az önálló alkotói pálya művelhetőségét, akár úgy, hogy felkészít (esetlegesen kiegészítő tanulmányokkal) művészeti mesterképzésekbe való becsatlakozásra, másrészt egyéni vagy csoportos alkotói életútra készít fel.</p> <p>A képzés jellemzően kiscsoportos gyakorlati foglalkozásokra épül, az általános elméleti és a szakelméleti tananyag a szakmai praxis minél magasabb szintű gyakorlását hivatott segíteni. Biztosítják azon technikai ismeretek elsajátítását és gyakorlását, amelyek mind a kézművesség, mind a kézműves szakirányok műveléséhez, illetve átadásához, oktatásához szükségesek akár hagyományos eszközökkel, akár korszerű technikai eszközök alkalmazásával. Lehetőséget adnak a különböző anyagok, megmunkálásuk és feldolgozásuk alapvető ismereteinek elsajátítására, felkeltik az anyagok és megdolgozásuk iránti érdeklődést, és megteremtik a kreatív kísérletezés feltételeit. Lásd még 8. pontban.</p> <p style="text-align: center;">3. Erősségek</p> <p>A képzés erőssége a kkk alapján összeállított jó szakmai képzési program, és a megvalósítására alkalmazott tanári kar, vagyis a minősített oktatók nagy száma, akik itthon és külföldön egyaránt elismert, művészeti díjas szakemberek. Az előzmények nélküli képzés „beidegződések” nélkül a képzési célra koncentrálnak. Jó a tanár-diák létszám arány is 8-15 fő/tanár, mely a folyamatos kontaktust és személyes kapcsolatot teszi lehetővé. A főiskola <i>gazdálkodás és menedzsment, turizmus –vendéglátás</i> szakjaival tervezett együttműködés az átlagosnál magasabb szintű nyelvi, gazdálkodási és menedzsment ismeretek elsajátítását teszi lehetővé.</p>	

4. Problémák

Az induláskor biztosított államilag finanszírozott hallgatók keretszáma összesen 5 fő – nagyon kevés, ugyanakkor a jelentkezők száma ennek több mint 20-szorosa. A fizetőképes kereslet, és a külső szponzorok által nyújtott fejlesztési támogatás bizonytalansága, illetve az alacsony állami finanszírozás gazdaságilag nehéz helyzetbe hozta az induló képzést, akkor, amikor a jövőjét meghatározó szakmai eszközök, berendezések beszerzését végzi.

5. Általános megjegyzések

Önértékelésükben többségében terveikről számoltak be – fiatal, nemrég indult képzés révén. A 2009. tavaszi helyszíni látogatás alkalmával meg lehetett győződni arról, hogy a nehézségek ellenére ezekből mennyi mindent megvalósítottak.

1. Az önértékelés

Ld. 5. pont. Az önértékelés megállapításai többségükben reálisak, megalapozottak. Viszonylag új intézmény és új szak lévén, még nincs kialakult minőségbiztosítás rendszer.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

Jelenleg még nem ítéhető meg, nincs végzett évfolyam.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

Az oktatók minősítése és száma, az infrastruktúra a MAB előírásoknak eleget tesz.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

A szak a képzéssel együtt fejlődő körülmények mindenkorai lehetőségeihez adaptálja a követelményeket.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

Az oktatók szakterületük elismert és aktív képviselői, kor szerinti megoszlásuk a szakon arányos. Jól érzékelhető, hogy a szak fiatal, az oktatókat speciálisan a kézműves szaknak a KKK-ban meghatározott képzési céljai megvalósítására alkalmazták. Egyidejűleg jól használják a főiskola más szakjainak minősített oktatói szabad kapacitásait az elméleti és nyelvi képzésben.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A képzés elméletre épített gyakorlati oktatáson alapul, a mintatantervben biztosított a tantárgyak egymásra épülése, kimenetele még teljes biztonsággal nem ítéhető meg, eredményeik biztatóak. A szakirány-kínálat megfelelő.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert): Lásd általános megjegyzések.

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A főiskolán meglévő és tervezett széles spektrumú szakirányú képzések lehetővé teszik a társterületek egy-egy tantárgyának áthallgatását, és közös team-feladatok megoldását. Ezt fontosnak tartják a képzés gyakorlatában, mert a közös gondolkodás és egymás gondolatainak megismerése nem csak stimulálóan hat a hallgatóra, hanem képessé teszi arra, hogy később is tudjon csoportban dolgozni és tudja saját választott szakmájának magas szintű képviselőt ellátni. Ugyanakkor tervezik a *gazdálkodás és menedzsment* szakkal közösen létrehozandó ún. inkubátorházak működtetését, ahol a kézműves hallgatók által készített tárgyakat közösen közgazdászhallgatókkal megtanulják „helyzetbe hozni”, ahol a tárgy eladható árucikké válik.

A *turizmus* ... szakkal való együttműködés célja, hogy az ott folyó animátor képzésbe bekapcsolják a kézművességet, elméleti és gyakorlati szempontból is. Ennek eredményképpen az így képzett idegenforgalmi szakemberek a magyar kultúra egy új minőségi területét ismerik meg és tudják reprezentálni.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A hallgatói szolgáltatások megfelelőek. A szak regionális szerepe kiemelkedő.

A Művészetközvetítő Intézet elhelyezkedése jó, melyet az első alkalommal meghirdetett képzésre jelentkezők létszáma is igazol. Az új épületben a képzés fizikai körülményei jók, továbbá lehetőséget teremt újabb szakok indítására, a szakok szakirányok együttműködésére, az átjárhatóságra. A tervezett képzések komplexitása miatt, a HJF regionális, de országos szerepe a művészetközvetítő képzésben feltételezhetően növekedni fog.

10. Összehasonlító és összegző megállapítások:

A szak eddigi eredményeit tekintve kiemelkedő a kézműves képzés területén a többi képzőhelyhez viszonyítva. A jövőben ez komoly szakmai pozicionálási lehetőséget jelent, amely hosszú távon a távoli régiókból érkező potenciális hallgatók érdeklődésére is számot tarthat.

Előzmények hiányában a HJF kézműves szakja „beidegződések” nélkül a képzési célra koncentrálna. A meghatározott feladatra alkalmazott oktatókat nem korlátozzák szervezeti szokásjogok, szakmai beidegződések, így itt látszik legtisztábban megvalósulni a művészetközvetítés eredeti célkitűzéseit biztosító képzés. A szakok, szakirányok közös alapképzése, tervezett együttműködése, átjárhatósága színesebb tartalmasabb képzést, felkészültebb szélesebb látókörű szakembereket biztosíthat.

Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai Kar	Akkreditációs döntés
elektronikus ábrázolás alapképzési szak (<i>webdesign, képanimátor, elektrográfia</i> szakirányok) kkk: 2006/6/X/3/51. sz. MAB határozat szakindítás: 2006/8/X/63. sz. MAB határozat	A A 2009/8/VIII/3/5. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>Az elektronikus ábrázolás alapszak a Művészeti Főiskolai Kar keretében működik három szakiránnyal (<i>webdesign, képanimátor és elektrográfia</i>). Végzett hallgatók, diplomamunkák hiányában nehéz megítélni a szak mindössze három szemeszterre visszatekintő programját. A látogatás alkalmával azonban tapasztalható volt, hogy a képzés rendkívül jó infrastrukturális háttér birtokában valósul meg, s a szak jól tudja hasznosítani a karon belül más szakok programjaival való együttműködések lehetőségeit.</p> <p>Az önértékelés is kiemeli, hogy a digitális technológia nyújtotta lehetőségek kihasználásában óriási segítséget jelent a közelmúlt technikájának megismerése és kipróbálása, különös tekintettel az analóg képalkotó eszközök gyakorlati használatára. Erre különösen a fotó és az animáció területén láthattunk elismerésre méltó példákat a prezentációk alkalmával.</p> <p>Kiemelendő a szak programjához kapcsolódó publikációs tevékenység, mely a szakon folyó munka bemutatása mellett korszerű elméleti alapismereteket is közvetít, tesz hozzáférhetővé a hallgatók számára.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A képzés kiváló infrastrukturális körülmények között folyik. A jobbra digitális médiumokra koncentráló program a Művészeti Kar programjain keresztül a hagyományos médiumok megismerését, gyakorlati meg tapasztalását is lehetővé teszi a hallgatók számára.</p> <p>3. Erősségek</p> <p>A képzés legfontosabb erőssége a rendkívül magas színvonalú infrastrukturális háttér, illetve a művészeti szak széleskörű programjainak integrálása az oktatásba, s nem utolsósorban a szakirányok működésének elismerésre méltó összhangja. Kiemelendők az M. Tóth Éva által vezetett rendkívül magas színvonalú animációs programok, melyek erőteljes hatása mind egyik szakirány munkájában tetten érhető.</p> <p>4. Problémák</p> <p>A probléma az adott képzéstől független, általános, a bolognai folyamat fokozatos bevezetésével kapcsolatos. Az új képzési szerkezetre való áttéréssel máig tisztázatlan, hogy a BA végzettség birtokában a hallgatók milyen elhelyezkedési lehetőségekkel számolhatnak majd. A mesterszakok indulásáig az is kérdéses, milyen továbbtanulási esélyekkel számolhatnak az alapképzésben résztvevők.</p> <p>5. Általános megjegyzések</p> <p>A szak legfontosabb erőssége, hogy sok szállal kötődik a Művészeti Kar programjaihoz, szakjaihoz. Mindazonáltal még kihasználatlan lehetőség a színművészképzéssel való szorosabb kapcsolatot: elsősorban a fotográfus szak számára jelenthet a magyar felsőoktatásban egyedülálló lehetőséget az előadások, próbák dokumentációja, mely azonban nyersanyagként szolgálhat az elektronikus ábrázolás szak hallgatói számára is. A színművész képzés folyamatának, eredményeinek ábrázolása olyan gyakorlóterepet jelenthet az elektronikus ábrázolás szakos hallgatók számára, mely a magyar felsőoktatásban egyedülálló.</p>	

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai megalapozottak, s összhangban vannak a hallgatói véleményekkel. A tanszék az intézményi minőségbiztosítási rendszerhez kapcsolódva rendszeres és szervezett minőségbiztosítási tevékenységet folytat.

A Kaposvári Egyetem tanúsított minőségirányítási rendszerrel büszkélkedhet. Az ISO szabványú minőségbiztosítási rendszerbe illeszkedő kari- és tanszéki munka példásnak tekinthető.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

Mivel még nincs végzett évfolyam, ez megítélhetetlen.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

Az oktatók képesítése és száma a MAB előírásoknak eleget tesz.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

Kifogástalan.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

Megfelelő, a fiatal oktatók bevonása évekkal ezelőtt megkezdődött és folyamatos fiatalítás tapasztalható. A szak oktatói a kortárs művészeti szcénában jelen lévő alkotók, akiknek tevékenysége, mind a szakmai elismertség, mind a „publikációs termékenység” szempontjából megfelelő.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A mintatantervben biztosított a tantárgyak egymásra épülése. A szakirányok kínálata lefedi az elektronikus ábrázolás szélesen értelmezett területét, a programok kiegészítik egymást.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert): Jelenleg még nem ítéhető meg, nincs végzett évfolyam

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A digitális médiumokra koncentrálnó képzés specifikus területe az elektrográfia szakirány, mely a szak oktatóinak hagyományos szerepvállalására, művészeti tevékenységére támaszkodik.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A képzés infrastrukturális háttere példás, örvendetes, hogy folyamatos fejlesztés javítja az oktatás feltételeit. A szak regionális szerepe kiemelkedő.

10. Összehasonlító és összegző megállapítások: ld. fent

Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai Kar	Akkreditációs döntés
képi ábrázolás alapképzési szak (festészet, képgrafika szakirányok) kkk: 2006/6/X/3/50. sz. MAB határozat szakindítás: 2006/8/X/64. sz. MAB határozat	<p style="text-align: center;">A</p> <p>A 2009/8/VIII/3/6. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos</p>
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>A Művészeti Főiskolai Karon 2007-ben indultak a bolognai rendszerű alapképzési szakok. Az intézmény, hasonlóan más nagy hagyományokkal bíró tanárképző főiskolákhoz, a rajztanárképzés bázisára építve tervezte meg a <i>képi ábrázolás</i> alapszak képzési programját. Ebből következően, az új struktúrától eltekintve, a képzés deklaráltan sok tekintetben emlékeztet a rajztanárképzésre. Az új képzések „kimeneti eredményességét” még nem lehet megítélni, de a többi hasonló képzést folytató intézménnyel való összehasonlítás mégis tanulságokkal szolgálhat. A bemutatott prezentációk és a látogatás tapasztalatai alapján megállapítható, hogy az intézmény hagyományaihoz méltó módon az osztott képzési keretek között is magas színvonalú oktatási tevékenységet folytat. A kar infrastrukturális fejlesztései eredményeként kitűnő képzési háttér szolgálja az oktatást. A képi ábrázolás szak nem küzd aluljelentkezési problémákkal.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A képi ábrázolás alapszakos képzés alapvetően gyakorlat-orientált. Alapmotívuma a cselekvő – alkotó tanulás, amelyet ismeretszerző oktatási elemek támasztanak alá. A képzésnek kettős funkciója van; a továbblépésre lehetőséget nyújtó mesterképzések általános ismeretekkel való előkészítése, valamint olyan gyakorlati ismeretek elsajátíttatása, amelyek a munkaerőpiacon hasznosíthatók. E kettős, bizonyos szempontból ellentétes irányú, feladat egyensúlyban tartása nem egyszerű. A képi ábrázolás alapszakon képzést a Kaposvári Egyetemen kívül négy volt tanárképző intézmény indított. Szükségesnek látszik az azonos alapképzésben érintett felsőoktatási intézmények körében a további konzorciumi fejlesztési együttműködés folytatása. Fontos lenne például egy egységes felvételi koncepció kialakítása, amely csökkenthetné a különböző képzőhelyeken tapasztalható hallgatói szakmai és intellektuális színvonalkülönbségeket. A Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai Kara ebben az egyeztető munkában kezdeményező szerepet tölthetne be.</p> <p>3. Erősségek</p> <p>A jogelőd örökségeként és a nagyarányú fejlesztések eredményeként a KE Művészeti Főiskolai Kara infrastrukturális adottságai átlagon felüliek, és az egyetem oktatást támogató kiegészítő szolgáltatásai is kiválóak. Erősség; a kitűnő rangos oktatói gárda, a minősítések számának növekedése. A tudatos személyi fejlesztés eredményei a körülmények változásaiból adódó fluktuáció ellenére is jól felismerhetők. Erősség a várossal, régióval való élő aktív kapcsolatrendszer, a képzések regionális ismertsége. A képi ábrázolás alapszak programja jól illeszkedik a többi művészeti és művészetközvetítő képzéshez, ami a képzés minőségét és szinergiáját tekintve, egymást erősítő folyamatot generál. További erősség, hogy az országos átlagos csökkenés mellett is pozitív felvételi jelentkezőszám.</p> <p>4. Problémák</p> <p>Hátrány a képesítést megszerzők regionális munkaerő-piaci keresletének bizonytalansága és a képzés 2. pontban jelzett tartalmi kettőssége, a hallgatói input és output körülményeinek bizonytalansága. A probléma túlnő a szak keretein, feldolgozása a további intézményközi képzésfejlesztési együttműködés szükségességét mutatja. Hátrány a nagyarányú személyi fluktuáció, a helyben lakó minősített oktatók viszonylag alacsony száma. Ennek a problémának a megoldásában szükség lenne a város kvalifikált oktatókat, művészeket megtartó erejének növe-</p>	

lésére, amely az egyetemnek és a városnak egyaránt előnyös lehet. Feltételezhető, hogy az intézmény infrastrukturális fejlettsége, a régió vonzó tulajdonságai ellensúlyozhatják a jelzett tendenciák hatását.

5. Általános megjegyzések

A képi ábrázolás szak indítását a legtöbb volt tanárképző intézmény ambicionálja, ezért tanácsos lenne a szakindítások regionális lefedettségének és országos létszámarányos terítésének, az érintett oktatási intézmények közötti egyeztetése, az éves létszámkeretek és az esetleges szüneteltetések, specializációk további megfontolása. Mivel a művészetközvetítő szakokra való jelentkezések száma jelentős különbségeket mutat, meggondolandó a képi és plasztikai ábrázolás szakok összevonása, illetve szakirányként való integrálása. A plasztikai ábrázolás szakra hagyományosan alacsonyabb a jelentkezők száma, ami azzal járhat, hogy egy minimális jelentkezőszám alatt a szakot nem érdemes indítani. Ha a felvetett integrált szakon belül szakirányként indul, akkor nem érvényesül a minimális létszámkorlátozás, nem vész el a minimális jelentkezőszám alatti maradvány, nem okoz problémát az infrastruktúra kihasználatlansága, viszont továbbra is érvényesíthetők a közös tantárgyi modulok, így kiegyensúlyozottabbá és racionálisabbá válhat a képzési struktúra.

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai megalapozottak, s összhangban vannak a hallgatói véleményekkel. A Művészeti Főiskolai Kar az egyetem fejlett minőségbiztosítási rendszeréhez kapcsolódva rendszeres és szervezett minőségbiztosítási tevékenységet folytat. Minden szervezeti szinten működik a minőségirányítási rendszer, felismerhető a törekvés az oktatási, kutatási, szolgáltatási tevékenységek folyamatos fejlesztésére.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

Oklevelet szerzett évfolyam hiányában a megfelelés jelenleg nem ítéhető meg.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

A képzés jelenleg vizsgálható paraméterei megfelelnek az akkreditációs követelményeknek.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

A képzés a lehetőségek szerint alkalmazkodik a körülményekhez, miközben megfelel az előírásoknak. A művészetközvetítő képzésben fokozott jelentőséggel bír az oktatók és hallgatók személyes kapcsolata, a mester tanítvány viszony kialakítása. Ez a viszony több lehetőséget teremt az adaptív és kreatív képzési attitűd problémamegoldó megközelítése kibontakoztatására, a hallgatók személyes fejlődésének támogatására, a látható eredményekben megnyilvánuló képzés és fejlesztés folyamatára.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

A képzésben részvevő oktatók olyan elismert képzőművészek, akik alkotói életművük mellett teoretikus szempontból is aktív szereplői a művészeti és felsőoktatási közéletnek. Életkor szerinti megoszlásuk arányos. A szak személyi fejlesztési terve figyelemmel kíséri a minősített oktatói utánpótlás problémáját.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A művészetközvetítő képzés alapvetően gyakorlatorientált, amelyet elméleti képzés egészít ki. A szakon folyó képzés megfelel ennek a képzési karakternek. A jelenlegi konstrukcióban a szakon festészet és képgrafika szakirányokban folyik képzés. A mintatantervben biztosított a tantárgyak egymásra épülése.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert):

A szakon nincs végzett hallgató, ezért csak részeredmények mutathatók ki.

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A szak képzési céljai önmagukban specifikusak. Szükségesnek látszik az alapképzés 1. pontban jelzett kettős céljának a területre érvényes újragondolása.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai Karának adottságai és infrastrukturális fejlesztései nyomán kiválóak a hallgatói szolgáltatások, átlagon felül jók a fizikai körülmények, korszerűek az oktatási felszerelések. Az egyetem regionális szerepe növekvő jelentőséggel bír, a város és környéke kulturális életének szerves része, a reális várakozások szerint egyre inkább befolyással rendelkezik a munkaerőpiaci mozgásokra is.

10. Felhasználói szempontok (SWOT-analízis, MPT hallgatói kérdőívek feldolgozott adatai):

A SWOT -analízisre adott válaszuk reális és egybevág a hallgatói kérdőívek összegzéseivel.

11. Összehasonlító és összegző megállapítások:

Képi ábrázolás alapképzési szakon képzés a Kaposvári Egyetemen kívül még négy helyen folyik; a Nyugat-magyarországi Egyetemen (Szombathelyen), a Kaposvári Egyetemen, a Nyíregyházi Főiskolán és a Szegedi Tudományegyetemen.

Végzett évfolyamok nélkül releváns összehasonlító értékelést adni egyelőre nem lehetséges, ugyanakkor néhány összegző megállapításnak helye lehet:

Szükségesnek látszik a bolognai folyamat nyomán újonnan létesült és indított művészetközvetítő szakok, szakirányok strukturális és tartalmi áttekintése, megnevezésük, alapvető funkciójuk, mesterképzésben való folytathatóságuk, regionális lefedettségük tisztázása. Ebben az újraértékelésben az akkreditációs látogatások konklúziói katalizátorként működhetnek, de az egyeztetett elveket alkalmazó konstrukciós és tartalmi módosításokat, adminisztratív lépéseket, a képzést jelenleg folytató felsorolt intézmények felelős szakembereinek lehetőleg konszenzussal kell kezdeményeznie. Ehhez a munkához az érintett intézményeknek működtetni tanácsos (a létesítéskor már létrehozott) konzorciumi képzésfejlesztési bizottságot, amely a felvételi rendszertől a képesítésig áttekinti a párhuzamosan folyó azonos kimeneti követelményekre épülő képzések eddigi tapasztalatait, és megteszi jobbitó szándékú javaslatait.

Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai Kar	Akkreditációs döntés
plasztikai ábrázolás alapképzési szak (szobrászat szakirány) kkk: 2006/6/X/3/49. sz. MAB határozat szakindítás: 2006/8/X/64. sz. MAB határozat	A A 2009/8/VIII/3/7. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>A Művészeti Főiskolai Karon 2007-ben indultak a bolognai rendszerű alapképzési szakok. Az intézmény, hasonlóan más nagy hagyományokkal bíró tanárképző főiskolákhoz, a rajztanárképzés bázisára építve, a képi ábrázolás szakkal párhuzamosan tervezte meg a plasztikai ábrázolás alapszakos képzés programját. Az új bolognai struktúrától eltekintve, a képzés deklaráltnan sok tekintetben épít a rajztanárképzés előzményeire. Az új képzések „kimeneti eredményességét” végzett évfolyamok hiányában nem lehet megítélni, de a többi hasonló képzést folytató intézménnyel való összehasonlítás mégis tanulságokkal szolgálhat. A bemutatott prezentációk és a látogatás tapasztalatai alapján megállapítható, hogy az intézmény hagyományaihoz méltó módon az osztott képzési keretek között is magas színvonalú oktatási tevékenységet folytat. A kar infrastrukturális fejlesztései eredményeként kitűnő képzési háttér szolgálja az oktatást.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A <i>plasztikai ábrázolás</i> alapszakos képzés alapvetően gyakorlat-orientált. Alapmotívuma a cselekvő – alkotó tanulás, amelyet ismeretszerző oktatási elemek támasztanak alá. A képzésnek kettős funkciója van; a továbblépésre lehetőséget nyújtó mesterképzések általános ismeretekkel való előkészítése, valamint olyan gyakorlati ismeretek elsajátíttatása, amelyek a munkaerőpiacon hasznosíthatók. E kettős, bizonyos szempontból ellentétes irányú, feladat egyensúlyban tartása nem egyszerű. A <i>plasztikai ábrázolás</i> alapszakon képzést a Kaposvári Egyetemen kívül a Nyíregyházi Főiskola indított. Szükségesnek látszik az azonos, vagy társítható alapképzésben érintett felsőoktatási intézmények körében a további konzorciumi fejlesztési együttműködés folytatása. Fontos lenne például egy egységes felvételi koncepció kialakítása, amely csökkenthetné a különböző képzőhelyeken tapasztalható hallgatói szakmai és intellektuális színvonalkülönbségeket. A Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai Kara ebben az egyeztető munkában kezdeményező szerepet tölthetne be.</p> <p>3. Erősségek</p> <p>A nagy múltú főiskola örökségeként és a nagyarányú fejlesztések eredményeként a KE Művészeti Főiskolai Kara infrastrukturális adottságai átlagon felüliek. Az egyetem oktatást támogató kiegészítő szolgáltatásai is kiválóak. Erősség; a kitűnő rangos oktatói gárda, a minősítések számának növekedése. A tudatos személyi fejlesztés eredményei a körülmények változásaiból adódó fluktuáció ellenére is jól felismerhetők. Erősség a várossal, régióval való élő aktív kapcsolatrendszer, a képzések regionális ismertsége. A plasztikai ábrázolás alapszak programja jól illeszkedik a többi művészeti és művészetközvetítő képzéshez, ami a képzés minőségét és színergiáját tekintve, egymást erősítő folyamatot generál.</p> <p>4. Problémák</p> <p>Hátrány a képesítést megszerzők regionális munkaerő-piaci keresletének bizonytalansága és a képzés 2. pontban jelzett tartalmi kettőssége, a hallgatói input és output körülményeinek bizonytalansága. A probléma túlnő a szak keretein, feldolgozása a további intézményközi képzésfejlesztési együttműködés szükségességét mutatja. Hátrány a nagyarányú személyi fluktuáció, a helyben lakó minősített oktatók viszonylag alacsony száma. Ennek a problémának a</p>	

megoldásában szükség lenne a város kvalifikált oktatókat, művészeket megtartó erejének növelésére, amely az egyetemnek és a városnak egyaránt előnyös lehet. Feltételezhető, hogy az intézmény infrastrukturális fejlettsége, a régió vonzó tulajdonságai ellensúlyozhatják a jelzett tendenciák hatását. A plasztikai ábrázolás alapképzési szakra, az eddigi tapasztalatok alapján kevesebb a jelentkező, mint a vele rokonítható párhuzamos képi ábrázolás szakra. Ebből következően csupán két helyen indult ilyen képzés. Ez a statisztikai jelenség nem abból következik, hogy a munkaerő-piacon kevesebb plasztikai képzettségű szakemberre lenne szükség, ezért erre a problémára a fokozott PR tevékenységen túl, más megoldást is lehet találni. (5. pont)

5. Általános megjegyzések

A plasztikai ábrázolás szakra hagyományosan alacsonyabb a jelentkezők száma, ami azzal járhat, hogy egy minimális jelentkezőszám alatt a szakot nem érdemes évente indítani. Meggondolandó a képi és a plasztikai ábrázolás szakok összevonása, illetve szakirányként való integrálása. Ha a felvetett integrált szakon belül szakirányként indul, akkor nem érvényesül a minimális létszámkorlátozás, nem vesz el a minimális jelentkezőszám alatti maradvány, nem okoz problémát az infrastruktúra kihasználatlansága, viszont továbbra is érvényesíthetők a közös tantárgyi modulok, így kiegyensúlyozottabbá és racionálisabbá válhat a képzési struktúra. A plasztikai ábrázolás gyakorlati képzésének helyigénye általában nagyobb, azonos feltételek mellett optimális létszáma ezért kisebb, mint a képi ábrázolásé. A létszámtérítés nem zavarná az integrált szak egyenletes működését.

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai megalapozottak, s összhangban vannak a hallgatói véleményekkel. A Művészeti Főiskolai Kar az egyetem fejlett minőségbiztosítási rendszeréhez kapcsolódva rendszeres és szervezett minőségbiztosítási tevékenységet folytat. Minden szervezeti szinten működik a minőségirányítási rendszer, felismerhető a törekvés az oktatási, kutatási, szolgáltatási tevékenységek folyamatos fejlesztésére.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

Végzett évfolyam hiányában a megfelelés jelenleg nem ítéltető meg.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

A képzés jelenleg vizsgálható paraméterei mindenben megfelelnek az akkreditációs követelményeknek.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

A képzés megfelel az előírásoknak, eközben a lehetőségek mértékében alkalmazkodik a változó körülményekhez. A művészetközvetítő képzésben fokozott jelentőséggel bír az oktatók és hallgatók személyes kapcsolata, a mester tanítvány viszony kialakítása. Ez a viszony több lehetőséget teremt az adaptív és kreatív képzési attitűd problémamegoldó megközelítése kibontakoztatására, a hallgatók személyes fejlődésének támogatására, a látható eredményekben megnyilvánuló képzés és fejlesztés folyamatára.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

A képzésben részvevő oktatók olyan elismert képzőművészek és művészeti szakemberek, akik alkotói életművük mellett teoretikus szempontból is aktív szereplői a művészeti és felsőoktatási közéletnek. Életkor szerinti megoszlásuk arányos. A szak személyi fejlesztési terve figyelemmel kíséri a minősített oktatói utánpótlás problémáját.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A művészetközvetítő képzés alapvetően gyakorlatorientált, amelyet elméleti képzés egészít ki. A szakon folyó képzés megfelel ennek a képzési karakternek. A jelenlegi konstrukcióban a szakon nincs szakirány. A mintatantervben biztosított a tantárgyak egymásra épülése.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert):

A szakon nincs végzett hallgató, ezért csak biztató részeredmények mutathatók ki.

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A szak képzési céljai önmagukban specifikusak. Szükségesnek látszik az alapképzés 1. pontban jelzett kettős céljának a területre érvényes újragondolása.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai Karának adottságai és infrastrukturális fejlesztései nyomán kiválóak a hallgatói szolgáltatások, átlagon felül jók a fizikai körülmények, korszerűek az oktatási felszerelések. Az egyetem regionális szerepe növekvő jelentőséggel bír, a város és környéke kulturális életének szerves része, a reális várakozások szerint egyre inkább befolyással rendelkezik a munkaerőpiaci mozgásokra is.

10. Felhasználói szempontok (SWOT-analízis, MPT hallgatói kérdőívek feldolgozott adatai):

A SWOT -analízisre adott válaszuk reális és egybevág a hallgatói kérdőívek összegzéseivel.

11. Összehasonlító és összegző megállapítások:

Plasztikai ábrázolás alapképzési szak a Kaposvári Egyetemen kívül a Nyíregyházi Főiskolán indult.

Végzett évfolyamok nélkül releváns összehasonlító értékelést adni egyelőre nem lehetséges, ugyanakkor néhány összegző megállapításnak helye lehet: Szükségesnek látszik a bolognai folyamat nyomán újonnan létesült és indított művészetközvetítő szakok, szakirányok strukturális és tartalmi áttekintése, megnevezésük, alapvető funkciójuk, mesterképzésben való folytathatóságuk, regionális lefedettségük tisztázása. Ebben az újraértékelésben az akkreditációs látogatások konklúziói katalizátorként működhetnek, de az egyeztetett elveket alkalmazó konstrukciós és tartalmi módosításokat, adminisztratív lépéseket, a képzést jelenleg folytató felsorolt intézmények felelős szakembereinek lehetőleg konszenzussal kell kezdeményeznie. Ehhez a munkához az érintett intézményeknek működtetni tanácsos (a létesítéskor már létrehozott) konzorciumi képzésfejlesztési bizottságot, amely a felvételi rendszertől a képesítésig áttekinti a párhuzamosan folyó azonos kimeneti követelményekre épülő képzések eddigi tapasztalatait, és megteszi jobbitó szándékú javaslatait.

Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Kar	Akkreditációs döntés
plasztikai ábrázolás alapképzési szak kkk: 2006/6/X/3/49. sz. MAB határozat szakindítás: 2006/8/X/55. sz. MAB határozat	A A 2009/8/VIII/3/8. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>A többi volt tanárképző főiskolához hasonlóan a Nyíregyházi Főiskola is a rajztanárképzés bázisára építve konzorciumi keretek között tervezte meg (két másik művészetközvetítő szakkal együtt) a plasztikai ábrázolás alapszakos képzését, amely a képi ábrázolás alapszakhoz hasonló képzési rendet követ. A bolognai struktúrától eltekintve, a képzés sok tekintetben emlékeztet a rajztanárképzésre. Az új képzések képesítési „eredményességét” végzett hallgatók hiányában nem lehet megítélni, de a többi hasonló képzést folytató intézménnyel való összehasonlítás mégis tanulságokkal szolgálhat. A főiskola infrastrukturális fejlesztései eredményeként, különösen a plasztikai ábrázolás alapszak esetében, kitűnő képzési háttér szolgálja az oktatást. A jelentkezők számának sajnálatos csökkenésével ez az előny relatíve növekedhet, mivel a kiscsoportos képzések optimális feltételeket nyújtanak a bőséges műtermi ellátottság mellett. A plasztikai ábrázolás alapszak általában nagy mértékű alul-jelentkezési problémákkal küzd, sokkal inkább, mint a vele párhuzamos és sok tekintetben rokon képi ábrázolás alapszak. Elképzelhető megoldást kínálna, ha a két paralel szak, szakirányokként egy „képi-és plasztikai ábrázolás” elnevezésű alapképzési szakba integrálná. Ez a megoldás azzal az előnnyel járna, hogy kiegyenlítené a két szak közötti (nem meglepő, az előzmények tekintetében hagyományos) jelentkezési arány különbséget, amivel elkerülhető lenne a létszámhiány miatt szüneteltetett plasztikai képzés hiányából fakadó, az optimalizált képzési rendet zavaró problémák sora. A plasztikai ábrázolás gyakorlati képzésének helyigénye általában nagyobb, azonos feltételek mellett optimális létszáma ezért kisebb, mint a képi ábrázolásé. A létszámtérítés nem zavarja az integrált szak egyenletes működését.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A plasztikai ábrázolás alapszakos képzés alapvetően gyakorlatorientált. Alapmotívuma a cselekvő – alkotó tanulás, amelyet ismeretszerző oktatási elemek támasztanak alá. A képzésnek kettős funkciója; a továbblépésre lehetőséget nyújtó mesterképzések általános ismeretekkel való előkészítése, valamint olyan gyakorlati ismeretek elsajátíttatása, amelyek a munkaerőpiacon hasznosíthatók. E kettős, bizonyos szempontból ellentétes irányú, feladat egyensúlyban tartása nem egyszerű. A kétféle megközelítés problémája már a felvételi során is jelentkezik. A felvett hallgatók ábrázolási és intellektuális képességei között jelentős különbségek tapasztalhatók. Szükségesnek látszik egy olyan általános felvételi koncepció kialakítása, amely túlmutat az intézmény belső szabályozásán. Felveti az azonos alapképzésben érintett felsőoktatási intézményekkel folytatható további konzorciumi fejlesztési együttműködés indokoltságát.</p> <p>3. Erősségek</p> <p>A plasztikai ábrázolás alapszak programja jól illeszkedik a többi művészetközvetítő képzéshez, különösen vonatkozik ez a képi ábrázolás alapszakra. A karon tapasztalható tudatos személyi fejlesztés eredményei a nagy fluktuáció ellenére is láthatóak. Jól képzett kiváló oktatók kitűnő körülmények között végezhetik munkájukat. A NyF infrastrukturális adottságai átlagon felüliek. Jól felszerelt kis és nagy előadótermeket, kitűnő szobrász-műtermeket láthatunk. A főiskola oktatást támogató kiegészítő szolgáltatásai is kiválóak.</p> <p>4. Problémák</p>	

A plasztikai ábrázolás alapszak problémái közé tartozik a jelentkezők csökkenő száma, valamint a felvett hallgatók egyenetlen felkészültsége. Ilyen körülmények között nem minden évben tud indulni az alapképzés. Ennek a problémának a hátterében többek között a társadalmi mobilitás növekedése következtében a régióból való elvándorlás fokozódása állhat. Ebben az összefüggésben mutatkoznak meg a regionális együttműködés hiányosságai. A régió különböző szintű oktatási társintézményeinek és a potenciális foglalkoztatók fokozott együttműködése alapozhatja meg a kedvezőtlen folyamatok megállítását. Hátrány a nagyarányú személyi fluktuáció, a helyben lakó minősített oktatók hiánya. Ennek a problémának a megoldásában szükség lenne a város megtartó erejének növelésére, amely mindkét félnek előnyös lehet. Feltételezhető, hogy az intézmény infrastrukturális fejlettsége ellensúlyozhatja a jelzett tendenciák hatását, egy ponton visszafordíthatja a folyamatokat.

A felvételi koncepció ellentmondásossága és a képzés 2. pontban jelzett tartalmi kettőssége ugyancsak a további intézményközi képzésfejlesztési együttműködés szükségességét hangsúlyozza.

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai helytállóak, javarészt megegyeznek a hallgatói véleményekkel. A NyF nagyszabású minőségbiztosítási, minőségirányítási rendszer kiépítésén dolgozik. Szükségesnek látszik a művészetközvetítő területen egy speciális rendszer kiépítése, amely a véleményezések terén figyelembe veszi a terület sajátosságait, létszamarányait és egyéb speciális tulajdonságait.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

Végzett évfolyam hiányában a megfelelés nem ítélni meg.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

A MAB akkreditációs követelményeinek megfelel a képzés.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

Az alapszak a körülmények, és lehetőségek figyelembevételével teljesíti a követelmények előírásait.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

A plasztikai ábrázolás alapszak meghatározó oktatói elismert kiváló képzőművészek. Az oktatói fluktuáció magas, de a változó körülmények ellenére is felismerhető a tudatos tervszerűség a humánpolitikai fejlesztésben. Magas a „bejáró” oktatók aránya, ami nehezíti a mindennapi munkát és a hosszú távú tervezést. Az oktatók életkor szerinti összetétele arányos. A szak vezetése szorgalmazza az oktatók DLA fokozatszerzését, ami javíthat a minősített oktatók arányán és a DLA - PhD összetételen. (A művészetközvetítő képzésekben döntő többségben kellene lenni a DLA fokozattal bíró minősített oktatóknak.)

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

Mivel még nincs végzett évfolyam, a jelenleg áttekinthető állapot az oktatási-tanulási folyamat értékelését nem teszi lehetővé. Az a jelenlegi helyzetben is megállapítható, hogy az alapképzés tartalmi és szerkezeti szempontból egyaránt a fejlesztés, az eddigi tanulságok kiértékelésének fázisában van. A felvételi koncepció módosításától a tartalmi összetételen keresztül a gyakorlati – elméleti képzési arányok finomításán át, a kimeneti ellenőrzés körülményeinek összehangolásáig, az azonos képzést folytató felsőoktatási intézmények további tartalmi és strukturális fejlesztési együttműködését igényli. A szakon jelenleg nincs szakirány, de az 1. pontban felvett szakintegráció esetén ez a helyzet megváltozhat. Ez főként a plasztikai ábrázolás szak jelentkezési arányainak ismeretében lenne indokolt.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert):

Végzett évfolyam hiányában, az eredmények, a kimenet, valamint az alumni, nem ítélték meg.

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A plasztikai ábrázolás szak a képzési célok tekintetében önmagában specifikus. Szükségesnek látszik az alapképzés 1. pontban jelzett kettős céljának a területre érvényes felülvizsgálata.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A főiskola infrastrukturális fejlesztési eredményei folytán a hallgatói szolgáltatások kiválóak, a fizikai körülmények átlagon felüliek, a szép természeti környezetben elhelyezkedő nyitott kampusz vonzó, az oktatási felszerelések korszerűek. A főiskola regionális szerepe átalakuló időszakban változó szerepet tölt be. Közben a főiskola egyre inkább a város szerves része, eközben nagy arányokban változnak a munkaerő-piaci körülmények és igények, ennek nyomán változnak a jelentkezési statisztikák.

10. Felhasználói szempontok (SWOT-analízis, MPT hallgatói kérdőívek feldolgozott adatai): Még nem releváns (kevés a hallgató).

11. Összehasonlító és összegző megállapítások:

Plasztikai ábrázolás alapképzési szak a Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Karán kívül a Kaposvári Egyetem Művészeti Főiskolai Karán indult.

Végzett évfolyamok nélkül releváns összehasonlító értékelést adni egyelőre nem lehetséges, ugyanakkor néhány összegző megállapításnak helye lehet: Szükségesnek látszik a bolognai folyamat nyomán újonnan létesült és indított művészetközvetítő szakok, szakirányok strukturális és tartalmi áttekintése, megnevezésük, alapvető funkciójuk, mesterképzésben való folytathatóságuk, regionális lefedettségük tisztázása. Ebben az újraértékelésben az akkreditációs látogatások konklúziói katalizátorként működhetnek, de az egyeztetett elveket alkalmazó konstrukciós és tartalmi módosításokat, adminisztratív lépéseket, a képzést jelenleg folytató felsorolt intézmények felelős szakembereinek lehetőleg konszenzussal kell kezdeményeznie. Ehhez a munkához az érintett intézményeknek működtetni tanácsos (a létesítéskor már létrehozott) konzorciumi képzésfejlesztési bizottságot, amely a felvételi rendszertől a képesítésig áttekinti a párhuzamosan folyó azonos kimeneti követelményekre épülő képzések eddigi tapasztalatait, és megteszi a megfelelő javaslatokat.

Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Kar	Akkreditációs döntés
képi ábrázolás alapképzési szak kkk: 2006/6/X/3/50. sz. MAB határozat szakind: 2006/8/X/53. sz. MAB határozat	A A 2009/8/VIII/3/9. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>Az intézmény, hasonlóan más átalakult tanárképző főiskolákhoz, a rajztanárképzés bázisára építve konzorciumi keretek között tervezte meg (két másik művészetközvetítő szakkal együtt) a képi ábrázolás alapszakos képzését. Ebből következően, az új struktúrától eltekintve, a képzés sok tekintetben emlékeztet a rajztanárképzésre. Az új képzések „kimeneti eredményességét” még nem lehet megítélni, de a többi hasonló képzést folytató intézménnyel való összehasonlítás mégis tanulságokkal szolgálhat. A Nyíregyházi Főiskola infrastrukturális fejlesztései eredményeként kitűnő képzési háttér szolgálja az oktatást. A jelentkezők számának sajnálatos csökkenésével ez az előny relatíve növekedhet, mivel a kiscsoportos képzések optimális feltételeket nyújtanak a bőséges műtermi ellátottság mellett. A képi ábrázolás szak nem küzd olyan mértékű alul-jelentkezési problémákkal, mint a vele párhuzamos és sok tekintetben rokon plasztikai ábrázolás alapszak. Elképzelhető megoldást kínálhatna, ha a két paralel szak szakirányokként egy „<i>képi-és plasztikai ábrázolás</i>” elnevezésű alapképzési szakba integrálna. Ez a megoldás azzal az előnnyel járna, hogy kiegyenlítené a két szak közötti (nem meglepő, az előzmények tekintetében hagyományos) jelentkezési arány különbséget, amivel elkerülhető lenne a létszámhiány miatt szüneteltetett plasztikai képzés hiányából fakadó, az optimalizált képzési rendet zavaró problémák sora. A plasztikai ábrázolás gyakorlati képzésének helyigénye általában nagyobb, azonos feltételek mellett optimális létszáma ezért kisebb, mint a képi ábrázolásé. A létszámtérítés nem zavarná az integrált szak egyenletes működését.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A képi ábrázolás alapszakos képzés alapvetően gyakorlatorientált. Alapmotívuma a cselekvő – alkotó tanulás, amelyet ismeretszerző oktatási elemek támasztanak alá. A képzésnek kettős funkciója van; a továbblépésre lehetőséget nyújtó mesterképzések általános ismeretekkel való előkészítése, valamint olyan gyakorlati ismeretek elsajátíttatása, amelyek a munkaerőpiacon hasznosíthatók. E kettős, bizonyos szempontból ellentétes irányú, feladat egyensúlyban tartása nem egyszerű. A kétféle megközelítés problémája már a felvételi szabályok dichotómiájában is jelentkezik, amelyből következően a képzésbe kerülő hallgatók ábrázolási és intellektuális képességei között jelentős különbségek tapasztalhatók. Szükségesnek látszik egy olyan általános felvételi koncepció kialakítása, amely túlmutat az intézmény belső szabályozásán, és egyben felveti az azonos alapképzésben érintett felsőoktatási intézményekkel folytatható további konzorciumi fejlesztési együttműködés indokoltságát.</p> <p>3. Erősségek</p> <p>A képi ábrázolás alapszak programja jól illeszkedik a többi művészetközvetítő képzéshez. A karon tapasztalható tudatos személyi fejlesztés eredményei akkor is látszanak, amikor túl nagy az oktatói fluktuáció. A jól képzett kiváló oktatók kitűnő körülmények között végezhetik munkájukat. A NyF infrastrukturális adottságai átlagon felüliek. Jól felszerelt kis és nagy előadótermet, tágas műtermeket láthatunk. A főiskola oktatást támogató kiegészítő szolgáltatásai is kiválóak.</p> <p>4. Problémák</p> <p>A képzés általános problémái közé tartozik a jelentkezők csökkenő száma, a felvett hallgatók egyenetlen felkészültsége. Ezek hátterében a társadalmi mobilitás növekedése következtében a</p>	

régióból való elvándorlás fokozódása állhat, amely első sorban éppen a kvalifikált rétegeket érinti. Ebben az összefüggésben jelentkeznek a regionális együttműködés hiányosságai. A régió különböző szintű oktatási társintézményeinek és a potenciális foglalkoztatók fokozott együttműködése alapozhatja meg a kedvezőtlen folyamatok megállítását. Hátrány a nagyarányú személyi fluktuáció, a helyben lakó minősített oktatók hiánya. Ennek a problémának a megoldásában szükség lenne a város megtartó erejének növelésére, amely mindkét félnek előnyös lehet. Feltételezhető, hogy az intézmény infrastrukturális fejlettsége ellensúlyozhatja a jelzett tendenciák hatását, egy ponton visszafordíthatja a folyamatokat.

A felvételi koncepció ellentmondásossága és a képzés 2. pontban jelzett tartalmi kettőssége ugyancsak a további intézményközi képzésfejlesztési együttműködés szükségességét hangsúlyozza.

5. Általános megjegyzések

A képi ábrázolás szak indítását a legtöbb volt tanár-és tanítóképző intézmény ambicionálja, ezért tanácsos lenne a szakindítások regionális lefedettségének és országos létszamarányos terítésének, az érintett oktatási intézmények közötti egyeztetése, az éves létszámkeretek és az esetleges szüneteltetések, specializációk további megfontolása.

Mivel a művészetközvetítő szakokra való jelentkezések száma jelentős különbségeket mutat, meggondolandó a képi és plasztikai ábrázolás szakok összevonása, illetve szakirányokként való integrálása. A plasztikai ábrázolás szakra hagyományosan alacsonyabb a jelentkezők száma, ami azzal járhat, hogy egy minimális jelentkezőszám alatt a szakot nem érdemes indítani. Ha a felvetett integrált szakon belül szakirányként indul, akkor nem érvényesül a minimális létszámkorlátozás, nem vész el a minimális jelentkezőszám alatti maradvány, nem okoz problémát az infrastruktúra kihasználatlansága, viszont továbbra is érvényesíthetők a közös tantárgyi modulok, így kiegyensúlyozottabbá és racionálisabbá válhat a képzési struktúra.

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai helytállóak, javarészt megegyeznek a hallgatói véleményekkel. A NyF nagyszabású minőségbiztosítási, minőségirányítási rendszer kiépítésén dolgozik. Szükségesnek látszik a művészetközvetítő területen egy speciális rendszer kiépítése, amely a véleményezések terén figyelembe veszi a terület sajátosságait, létszamarányait és egyéb speciális tulajdonságait.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

Mivel még nincs végzett évfolyam, a megfelelés nem ítéltető meg.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

A képzés megfelel a MAB akkreditációs követelményeinek.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

A szak a körülmények és lehetőségek figyelembevételével teljesíti a követelmények előírásait.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

A szak oktatói elismert kiváló szakemberek, jórészt képzőművészek. Az oktatói fluktuáció magas, de a változó körülmények ellenére is felismerhető a tudatos tervszerűség a humánpolitikai fejlesztésben. Magas a „bejáró” oktatók aránya, ami nehezíti a mindennapi munkát és a hosszú távú tervezést. Az oktatók kor szerinti összetétele arányos. A szak vezetése szorgalmazza az oktatók DLA fokozatszerzését, ami javíthat a minősített oktatók arányán és a DLA - PhD összetételen. (A művészetközvetítő képzésekben döntő többségben kellene lenni a DLA fokozattal bíró minősített oktatóknak.)

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

Mivel még nincs végzett évfolyam, a jelenleg áttekinthető állapot a teljes oktatási-tanulási folyamat értékelését nem teszi lehetővé. Az a jelenlegi helyzetben is megállapítható, hogy az alapképzés tartalmi és szerkezeti szempontból egyaránt a fejlesztés, az eddigi tanulságok kiértékelésének fázisában van. A felvételi koncepció módosításától a tartalmi összetételen keresztül a gyakorlati – elméleti képzési arányok finomításán át, a kimeneti ellenőrzés körülményeinek összehangolásáig, az azonos képzést folytató felsőoktatási intézmények további tartalmi és strukturális fejlesztési együttműködését igényli. A szakon jelenleg nincs szakirány, de az 1. pontban felvetett szakintegráció esetén ez a helyzet megváltozhat.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert):

Mivel még nincs végzett évfolyam, az eredmények, a kimenet, a követés nem ítélnél meg.

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A szak képzési céljai önmagukban specifikusak. Szükségesnek látszik az alapképzés 1. pontban jelzett kettős céljának a területre érvényes újragondolása.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe

A Nyíregyházi Főiskola infrastrukturális fejlesztései nyomán kiválóak a hallgatói szolgáltatások, átlagon felül jók a fizikai körülmények, vonzó a szép természeti környezetben elhelyezkedő nyitott kampusz, korszerűek az oktatási felszerelések. A főiskola regionális szerepe átalakuló időszakban változó szerepet tölt be. Miközben a főiskola egyre inkább a város szerves része, eközben nagy arányokban változnak a munkaerő-piaci körülmények és igények, ennek nyomán változnak a jelentkezési statisztikák.

10. Felhasználói szempontok (SWOT-analízis, MPT hallgatói kérdőívek feldolgozott adatai): A SWOT -analízisre adott válaszuk reális és egybevág a hallgatói kérdőívek összegzéseivel.

11. Összehasonlító és összegző megállapítások:

Képi ábrázolás alapképzési szak a Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Karán kívül még négy helyen működik; a Nyugat-magyarországi Egyetemen (Szombathelyen), a Kaposvári Egyetemen, az Eszterházy Károly Főiskolán (Egerben) és a Szegedi Tudományegyetemen. Végzett évfolyamok nélkül releváns összehasonlító értékelést adni egyelőre nem lehetséges, ugyanakkor néhány összegző megállapításnak helye lehet: Szükségesnek látszik a bolognai folyamat nyomán újonnan létesült és indított művészetközvetítő szakok, szakirányok strukturális és tartalmi áttekintése, megnevezésük, alapvető funkciójuk, mesterképzésben való folytathatóságuk, regionális lefedettségük tisztázása. Ebben az újraértékelésben az akkreditációs látogatások konklúziói katalizátorként működhetnek, de az egyeztetett elveket alkalmazó konstrukciós és tartalmi módosításokat, adminisztratív lépéseket, a képzést jelenleg folytató felsorolt intézmények felelős szakembereinek lehetőleg konszenzussal kell kezdeményeznie. Ehhez a munkához az érintett intézményeknek működtetni tanácsos (a létesítéskor már létrehozott) konzorciumi képzésfejlesztési bizottságot, amely a felvételi rendszertől a képesítésig áttekinti a párhuzamosan folyó azonos kimeneti követelményekre épülő képzések eddigi tapasztalatait, és megteszi jobbító szándékú javaslatait.

Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Kar	Akkreditációs döntés
környezetkultúra alapképzési szak (környezetprezentáció szakirány) kkk: 2007/10/IV. számú MAB határozat szakindítás: 2006/8/X/54. sz. MAB határozat	A A 2009/8/VIII/3/10. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>A bolognai folyamat bevezetése a Nyíregyházi Főiskolán az egész képzési struktúra és oktatási koncepció átgondolását, átalakítását tette szükségessé. Ezért konzorciumban kidolgozták a művészetközvetítő alapszakok létesítésének és indításának teljes dokumentációját. A korábbi rajz-tanári, és a vizuális kommunikáció tanári szak helyett három művészetközvetítő alapszakot (képi ábrázolás, plasztikai ábrázolás, környezetkultúra) indítottak és működtetnek 2007 szeptemberétől.</p> <p>A <i>környezetkultúra</i> szakon a <i>környezetprezentáció</i> szakirányos képzést 2007/2008-as tanévben 12 hallgatóval indították el. A mindössze három szemeszterre visszatekintő képzés sajátosságait, eredményességét még nem lehet pontosan megítélni, de a prezentációk során látott teljesítmények biztatóak. Önértékelésük is elsősorban a rajz-vizuális kommunikáció képzés adataira épül.</p> <p>Feltételezhető, hogy a felsőoktatásba jelentkezők csökkenő létszáma mellett, a naprakész és színvonalas felvételi információ hiánya, a középiskolás diákok nem megfelelő tájékoztatása, lehet az oka annak, hogy a képzés iránt érdeklődők száma messze elmarad a tervezettől. A köztudatba még be nem épült, nehezen értelmezhető szakelnevezést újra kellene gondolni, vagy hatékonyabb tájékoztatást adni a képzésről, az MA szintű folytatási, és elhelyezkedési lehetőségekről.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A képzés alapvetően a környezetkultúra szak képzési és kimeneteli követelményeire épül. A környezetkultúra alapszak célja olyan vizuális képzettséggel, rajzi és művészeti ismeretekkel rendelkező szakember képzése, aki a korszerű környezetkultúra területein interdiszciplináris megközelítésű esztétikai és szakmai feladatok igényes megoldására alkalmas. Az elméletre épülő gyakorlati képzés kis csoportokban, kitűnő infrastrukturális körülmények között történik. A tanszéki óralátogatások során nyugodt, nyitott és együttműködő légkörben zajló munkával találkoztunk. A sajátos felvételi szabályzat miatt az eredmények színvonala változó. Sok időt és energiát kíván a heterogén bejövetelel szint felzárkóztatása.</p> <p>3. Erősségek</p> <p>Irigylésre méltó kiváló, és korszerű infrastrukturális körülmények, hatalmas előadótermek, műtermek, tanári szobák (még óraadóknak is), folyamatosan korszerűsített eszközök biztosítják az oktatás feltételeit. A város felé nyitott campus, szépen felújított és új épületei, hotelszerű kollégiumai, uszodája, rendezett pihenőparkja és botanikus kertje ideális körülményt biztosít a tanulásához.</p> <p>A szak közvetlen szakirányú felsőfokú képzési lehetőség a képző- és iparművészeti szakközépiskolai képzést befejezőknek. (Debrecenben, Miskolcon és Nyíregyházán 2-2 művészeti középiskola működik.)</p> <p>Regionális szinten egyedülálló képzést biztosít a tanszék a művészetközvetítés területén, összefogja és megjeleníti a vizuális nyelv egymástól elkülönülő lehetőségeit, demonstrálja a művészet, esztétikum, ízlés szükségességét a mai globalizált világban.</p> <p>A szak meglévő szellemi (humán erőforrás) és tárgyi (infrastruktúra) feltételeivel, adottságai- val képes betölteni a regionális tehetséggondozás elvárt és kívánatos funkcióját.</p>	

4. Problémák

Alacsony a felvételiző létszám a szakra, azon belül a *környezetprezentáció* szakirányra. A NyF-án a többciklusú képzési rendszer bevezetését követően a jelentkező hallgatók száma radikálisan csökkent. A plasztikai ábrázolás szakot jelentkezők hiányában nem is tudták indítani. Ugyanakkor hallgatók újabb évfolyamairól elmondható, hogy egyre kevésbé rendelkeznek olyan készségekkel és általános műveltséggel, ami érettségizettektől elvárható lenne. E hátrány ledolgozása hátráltatja a magasabb szintű tudásanyag elsajátítását

A NyF felvételi szabályzata lehetővé teszi a gyakorlati alkalmassági vizsga és az érettségi pontszámok közül a kedvezőbb választását. Más művészetközvetítő szakoknál kizárólag csak a gyakorlati alkalmassági vizsga pontszámait veszik figyelembe. Ez a gyakorlatban nagyon heterogén felvételi szintet, akár az ábrázoló készségek alacsony szintjével is eredményes felvételt jelenthet, amely a később a szintre hozásnál a csoport munkáját hátráltatja. Hasonló gondot okoznak a „minor” szakok hallgatói is, akik készségek és gyakorlat hiányában rontják az oktatás színvonalát.

Intézményi szinten kiemelt fontosságú képzésként kezelik a Vizuális tanszéken folyó munkát, azonban a gyakorlatban nem minden esetben veszik figyelembe a szak sajátos igényeit. Például az első év alapozó képzésében a főiskola minden hallgatójának kötelező, így a környezetprezentációsoknak is az informatika tantárgy, amely a *PC használat alapismereteit* oktatja, ezzel párhuzamosan folyó *vizuális médiumok II. (mozgóképek)* tantárgy professzionális számítógép használatot feltételez. Az alapismeretek kötelező ismételt oktatása felesleges időtöltés az egyébként is megterhelő heti 31 óra mellett.

A szakhoz kapcsolódó költséges anyagok és eszközök részleges intézményi finanszírozása miatt a hallgatókra jelentős költség hárul, melyet nem minden szülő tud vállalni.

A tanszékhez szorosan kötődő oktatói utánpótlás nehezen biztosítható, még műtermes lakások lehetőségével is nehéz minősített oktatókat a városban letelepíteni.

Nyíregyháza és vonzáskörzetében az iparművészek, a környezetkultúra alapszakon végzetek érvényesülési lehetősége korlátozott, kevés a külső szakmai kapcsolat, megrendelő, támogató.

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai többségükben reálisak, megalapozottak, nagyjából összhangban vannak a hallgatói véleményekkel. A Nyíregyházi Főiskola az Oktatási és Kulturális Minisztériummal kötött hároméves fenntartói szerződésben olyan minőségirányítási rendszer kiépítését és bevezetését vállalta, amely az intézmény minden szervezeti szintjére és egységére kiterjed. (ADMIR) A Minőségirányítási bizottság felmérései kiterjednek az alábbiakra: a NyF akadémiai dolgozóinak minősítési rendszere, hallgatói elégedettségmérés az intézmény egészére vonatkozóan, képzési szakokra vonatkozó hallgatói elégedettségmérés, oktatókra vonatkozó hallgatói elégedettségmérés.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

Jelenleg még nem ítéhető meg, nincs végzett évfolyam.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

Az oktatók képesítése és száma a MAB előírásoknak eleget tesz.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

A szak a képzéssel együtt fejlődő körülmények mindenkorai lehetőségeihez adaptálja a követelményeket.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

Az oktatók szakterületük elismert képviselői, kor szerinti megoszlásuk a szakon arányos.

Az oktatói kar összetételében jól érzékelhető, hogy a szak fiatal és a hagyományos rajztanárképzésből nőtt ki a kor szükségleteinek megfelelően. A tanárok többsége képzőművészeti irányultságú, kevesebb a szűkebb szakterületen DLA fokozattal rendelkező tanárok száma. Igyekeznek biztosítani a megfelelő személyi feltételeket, de Nyíregyházán sokkal nehezebb alkalmazkodni a MAB folyamatosan szigorodó feltételeihez, mint az ország más részein. (Budapestről és Miskolcra is vannak „lejárási” tanárok) Kívánatos lenne az utánpótlás nevelésben arra törekedni, hogy a tanszék oktatási profiljának megfelelően elsősorban művészeti DLA-val rendelkező minősített oktatók legyenek többségben, ne a neveléstudományi PhD-vel rendelkezők, hiszen a NyF-nak önálló Pedagógusképző Kara van, amely képes ellátni a pedagógiai modul szaktantárgyait.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A képzés elméletre épített gyakorlati oktatáson alapul, a mintatantervben biztosított a tantárgyak egymásra épülése, kimenetele még teljes biztonsággal nem ítéhető meg, eredményeik biztatóak.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert): Jelenleg még nem ítéhető meg, nincs végzett évfolyam

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A képzés célja a hallgatók felkészítése a környezetkultúra prezentáció különböző területén végzendő önálló vagy csoport munkára való felkészítése.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A képzés fizikai körülményei az elmúlt évek beruházásainak köszönhetően irigylésre méltóan kiválóak. A műhelyek, műtermek, felszerelése folyamatban van, látogatásunkkor is érkeztek eszközök.

A hallgatói szolgáltatások jók. A szak regionális szerepe rendkívül fontos, hiszen Debrecen, Miskolc, Nyíregyháza (városonként 2-2) művészeti középiskoláiban végzeteknek biztosítja a szakirányú tovább képzését a jelenleg meglévő és javaslatunk szerint kézműves művészet közvetítő területeken.

10. Felhasználói szempontok (SWOT-analízis, MPT hallgatói kérdőívek feldolgozott adatai): Még nem releváns (kevés a hallgató).

11. Összehasonlító és összegző megállapítások:

Környezetkultúra szak a Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Karán és a Pécsi Tudományegyetem Illyés Gyula Főiskolai Karán, Szekszárdon működik.

Az alig több mint fél éve indított képzést felelősen nem lehet összegezni és összehasonlítani a másik, mindössze egy évvel idősebb képzéssel. Az azonban az eddigi tapasztalataik alapján megállapítható, hogy a szak neve nem kommunikálja egyértelműen a jelentkezők felé a szak tartalmát.

Érdemes volna a művészetközvetítő képzések szakjait, szakirányait és elnevezésüket a szerzett tapasztalatok alapján átgondolni, figyelembe véve a regionális középiskolák képzési profiljait, valamint a képzési területek országos elosztását.

Nyugat-magyarországi Egyetem Művészeti, Nevelés- és Sporttudományi Kar Művészeti Intézet (Szombathely)	Akkreditációs döntés
képi ábrázolás alapképzési szak kkk: 2006/6/X/3/50 sz. MAB határozat szakindítás: 2006/8/X/57. sz. MAB határozat	A A 2009/8/VIII/3/11. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
1. Általános jellemzők A szak képzési hátterét és előzményét a jogelőd Berzsenyi Dániel Főiskola rajztanárképzése jelenti. A rajztanárképzés bázisát a képi ábrázolás (elsősorban a rajzi képzés) adta. Erre a hagyományra és javarészt a hozzá rendelhető infrastruktúrára építve a 2007-2008 tanévben indult a <i>képi ábrázolás</i> alapképzési szak. A három szemeszter alatt folyamatosan fejlődött a szak tartalmi koncepciója, valamint személyi és infrastrukturális háttere. A képzéssel kapcsolatban, annak rövid múltja miatt, csak részproblémákról és részeredményekről lehet képet alkotni. A koncepcionális fejlesztés biztató részeredményeket mutat. Ilyen például a kidolgozott felvételi eljárás koncepciója, vagy a szak egyetemi jegyzetellátására vonatkozó fejlesztés. A jelenlegi fázisban a problémák jórészt az infrastrukturális háttér fejlesztésének hiányosságából adódnak.	
2. A képzés sajátos vonásai A képzés legszembevetőbb sajátossága, vizuális terület révén, a gyakorlatorientáltság, a műtermi tevékenységre való építkezés, amelyet kiegészítenek, támogatnak az elméleti diszciplínák. A képzés alapvető kettős célja, vizuális területen működő gyakorlati szakemberek képzése, valamint a mester (pl.; tanári) képzések megalapozása, meghatározzák a képzésben tapasztalt ambivalenciákat. A mesterképzést megalapozó általános ismeretek átadásának célja nem konvergál az „azonnal munkaerő-piacképes” gyakorlati szakemberek képzésének igényével. A kettős igény teljesítésének lehetőségei korlátozottak.	
3. Erősségek A képzés erősségei közé sorolható a határozott koncepcionális fejlesztés igényével fellépő ambiciózus oktatói gárda aktivitása. A tartalmi, koncepcionális fejlesztés igénye megalapozhatja a szak színvonalas működését, hosszabb távon pozitív irányban befolyásolhatja a jelentkezők számát, a jól kidolgozott felvételi koncepció segítségével a minőségorientált válogatást képzést és értékelést, az előírt képzési és kimeneti követelmények teljesítését, vagyis a szak hosszú távon is stabil működését. A szak oktatói ambiciózus, teoretikus szempontból is felkészült aktív alkotók, akik szakmai szempontból is biztosítani tudják az intézményben folyó képzés versenyképességét. Az erősségek közé tartozik a művészetközvetítő szakok intenzív együttműködése.	
4. Problémák A képi ábrázolás képzés az ország legtöbb volt tanárképző intézményében elkezdődött, ezért az adott szaknak olyan versenyhelyzetben kell teljesíteni, amelyben jobb infrastrukturális hátterű versenytársak is jelen vannak. Nehézséget okoz, hogy az intézmény több, különböző infrastrukturális felszereltségű helyszínen működik. A Huszárlaktanya megfelelő méretű és megkapó esztétikai igényű fejleszthető oktatási terekkel rendelkezik, ugyanakkor meglehetősen hiányos berendezéssel, felszereléssel, provizórikus hatású körülményekkel üzemel. Az épület(ek) megfelelő kiépítéssel, fejlesztéssel befogadhatnák a teljes művészetközvetítő képzést, ami erősen megkönnyítené a képzés szervezését, a művészetközvetítő szakok együttműködési lehetőségeinek bővítését. A jelenlegi műtermek további infrastrukturális fejlesztése halaszthatatlan feladatnak tűnik. Ugyancsak fontos a képzés rendszeres, tervezhető anyagszükségletének biztosítása, a normatív ellátó-bázis egyetemi kiépítése. Fejlesztésre vár a Nyugat-Magyarországi	

Egyetem más helyszínen működő művészeti képzésével, valamint a város művészeti szakközépiskolájával való szorosabb kapcsolat kiépítése. Történeti okokból jelenleg meglehetősen áttekinthetetlennek tűnik a művészeti és művészet közvetítői képzések egyetemi szervezeti rendszere, amely a távolságtól eltekintve is nehezíti az együttműködés fejlesztését. További távlati nehézségeket okoz, hogy bár ez nem formális kritérium, de a szakon tevékenykedő oktatók mindegyike távol lakik, nem a város lakója. A város és az egyetem közös érdeke, hogy tegye lehetővé az egyetemi oktatók megfelelő színvonalú időleges helyben lakását, vagy családos letelepedését. Ugyancsak meg kell fontolni a helyben, vagy a környéken lakó művészek bevonását a képzésbe. Az egyébként hiányzó magas óraszámokban foglalkoztatott műhelyvezetők, szakoktatók esetében különösen előnyös, ha helyi illetőségűek.

5. Általános megjegyzések

A képi ábrázolás szak indítását a legtöbb volt tanár-és tanítóképző intézmény ambicionálja, ezért tanácsos lenne a szakindítások regionális lefedettségének és országos létszamarányos terítésének, az érintett oktatási intézmények közötti egyeztetése, az éves létszámkeretek és az esetleges szüneteltetések, specializációk további megfontolása.

Mivel a művészetközvetítő szakokra való jelentkezők száma jelentős különbségeket mutat, meggondolandó a képi és plasztikai ábrázolás szakok összevonása, illetve szakirányokként való integrálása. A plasztikai ábrázolás szakra hagyományosan alacsonyabb a jelentkezők száma, ami azzal járhat, hogy egy minimális jelentkezőszám alatt a szakot nem érdemes indítani. Ha a felvetett integrált szakon belül szakirányként indul, akkor nem érvényesül a minimális létszámkorlátozás, nem vész el a minimális jelentkezőszám alatti maradvány, nem okoz problémát az infrastruktúra kihasználatlansága, viszont továbbra is érvényesíthetők a közös tantárgyi modulok, így kiegyensúlyozottabbá és racionálisabbá válhat a képzési struktúra.

1. Az önértékelés

Az önértékelés reális megállapításokat tartalmaz. A minőségirányítási rendszer a művészeti területen meglehetősen speciális, ezért az egyetem központi rendszere korlátozottan értékelhető eredményeket kínálhat. A művészetközvetítő területen belüli statisztikus eljárások, hallgatói véleményezések az alacsony létszámok és a speciális tanár-diák viszony miatt nem adhatnak releváns eredményeket. A visszacsatolás mechanizmusainak autentikus konstrukciójának felépítését így is meg kell kísérelni. Vizuális területen a képzés alapvetően minőségorientált, az eredmények is vizualizálhatók. Az éves záró-kiállítások és egyéb bemutatók segítenek áttekinthetővé tenni a szakon folyó munkát.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés

A KKK tartalmazza a képzési célokat érintő differenciákat, melyeket az 1. pontban jeleztünk. Egyrészt meg kell felelni a munkaerőpiacon alkalmazható gyakorlati szakmai ismeretek átadása követelményeinek, másrészt olyan általános alapozó ismereteket kell nyújtani, amely előkészíti a mesterszintre való továbblépés lehetőségét. A szakon folyó képzés a lehetőségek szerint megfelel a megjelölt követelményeknek. A képzési ciklus eddigi tört része miatt a szakon még nem lehetett olyan tapasztalatokat szerezni, amelyek a képzési és kimeneti követelmények teljesülését az oklevél megszerzése idejéig felmérhetővé tenné, de a szak oktatóinak törekvései és az eddigi teljesítmények alapján feltételezhető, hogy az elméleti és gyakorlati képzés meg fog felelni az előírt követelményeknek.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

A képzés körülményei megfelelnek a MAB előírásainak.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

A képzés a lehetőségek szerint alkalmazkodik a körülményekhez, miközben megfelel az előírásoknak. A művészetközvetítő képzésben fokozott jelentőséggel bír az oktatók és hallgatók személyes kapcsolata, a mester tanítvány viszony kialakítása. Ez a viszony több lehetőséget teremt az adaptív és kreatív képzési attitűd problémamegoldó megközelítése kibontakoztatására, a hallgatók személyes fejlődésének támogatására, a látható eredményekben megnyilvánuló képzés és fejlesztés folyamatára.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

A képzésben részvevő oktatók olyan elismert képzőművészek, akik alkotói életművük mellett teoretikus szempontból is aktív szereplői a művészeti és felsőoktatási közéletnek. Életkor szerinti megoszlásuk arányos. A szak személyi fejlesztési terve figyelemmel kíséri a minősített oktatói utánpótlás problémáját.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A művészetközvetítő képzés alapvetően gyakorlatorientált, amelyet elméleti képzés egészít ki. A szakon folyó képzés megfelel ennek a képzési karakternek. A jelenlegi konstrukcióban a szakon nincs szakirány. Az 5. pont általános megjegyzései között szerepel egy felvetés két szakirány lehetőségéről. Ebben az esetben a szak neve képi és plasztikai ábrázolás lenne, értelemszerűen két szakiránnyal.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert): A szakon nincs végzett hallgató, csak részeredmények mutathatók ki.

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A szak képzési céljai önmagukban specifikusak. Szükségesnek látszik az alapképzés 1. pontban jelzett kettős céljának a területre érvényes újragondolása.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A képzés fizikai körülményei jók. A műhelyek, műtermek, felszerelése alapszintű, hiányos. A hallgatói szolgáltatások jók. Az új könyvtár szép és számítógépekkel jól ellátott. Könyvállománya elsősorban a pedagógusképzést szolgálja. A kari könyvtár kicsi, elsősorban az oktatáshoz kapcsolódó szakirodalmat tartalmazza.

10. Felhasználói szempontok (SWOT-analízis, MPT hallgatói kérdőívek feldolgozott adatai):

A SWOT -analízisre adott válaszuk reális és egybehangzó a hallgatói kérdőívek összegzéseivel.

11. Összehasonlító és összegző megállapítások:

Képi ábrázolás alapképzési szak a Nyugat-magyarországi Egyetem Művészeti, Nevelés- és Sporttudományi Kar Művészeti Intézetén kívül még négy helyen működik; az Eszterházy Károly Főiskolán (Egerben), a Kaposvári Egyetemen, a Nyíregyházi Főiskolán és a Szegedi Tudományegyetemen. Végzett évfolyamok nélkül releváns összehasonlító értékelést adni egyelőre nem lehetséges, ugyanakkor néhány összegző megállapításnak helye lehet: Szükségesnek látszik a bolognai folyamat nyomán újonnan létesült és indított művészetközvetítő szakok, szakirányok strukturális és tartalmi áttekintése, megnevezésük, alapvető funkciójuk, mesterképzésben való folytathatóságuk, regionális lefedettségük tisztázása. Ebben az újraértékelésben az akkreditációs látogatások konklúziói katalizátorként működhetnek, de az egyeztetett elveket alkalmazó konstrukciós és tartalmi módosításokat, adminisztratív lépéseket, a képzést jelenleg folytató felsorolt intézmények felelős szakembereinek lehetőleg konszenzussal kell kezdeményeznie. Ehhez a munkához az érintett intézményeknek működtetni tanácsos (a létesítéskor már létrehozott) konzorciumi képzésfejlesztési bizottságot, amely a felvételi rendszertől a képesítésig áttekint a párhuzamosan folyó azonos kimeneti követelményekre épülő képzések eddigi tapasztalatait, és megteszi jobbító szándékú javaslatait.

<p>Nyugat-magyarországi Egyetem Művészeti, Nevelés- és Sporttudományi Kar Művészeti Intézet (Szombathely)</p>	<p>Akkreditációs minősítés</p>
<p>kézműves alapképzési szak (nemszőtt-nemezelt textilművesség, festett-nyomott textilművesség szakirányok) kkk: 2006/6/X/3/48. sz. MAB határozat szakindítás: 2006/9/XV/30. sz. MAB határozat</p>	<p>A A 2009/8/VIII/3/12. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén</p>
<p>Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)</p>	<p>2017. dec. 31-ig hatályos</p>
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>A szak képzése 2007/08 tanévben indult először 13 hallgatóval. Az első két félév művészeti alapképzését, kreatív szakmai gyakorlatok, rajzi stúdiumok jellemzik. A szakmai képzést elméleti tantárgyak egészítik ki. A 2008/2009-es tanévben újból indult I. évfolyam. Az oktatási program előzmények nélküli az intézményben.</p> <p>Tágabb megközelítésben előzménynek tekinthető a Berzsenyi Dániel Főiskola több mint három évtizedes rajztanárképzése. Az oktatás megújítására a művészeti nevelés kiszélesítésére törekedve hozták létre a képi ábrázolás és a kézműves alapszakokat szakirányokkal (<i>szövő textilművesség, festett-nyomott textilművesség, nemszőtt-nemezelt textilművesség, papírművesség, bőrművesség</i>). Sajnálatos módon egyelőre csak a <i>nemszőtt-nemezelt textilművesség</i> és a <i>festett-nyomott textilművesség</i> szakmai képzését tudták elindítani. A mindössze három szemeszterre visszatekintő képzés sajátosságait, eredményességét még nem lehet pontosan megítélni, eddigi eredményeik azonban biztatóak, jó színvonalúak.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A kézműves szakember alapképzés és a szakirányok képzése gyakorlatközpontú, gazdasági, kulturális szakkörvezetőként, a közművelődés - közoktatás keretei között a NAT struktúrájában történő elhelyezkedésre készíti fel hallgatóit. A gyakorlatközpontúság és műhelyközpontúság a technikai, technológiai, szakelméleti tudás elsajátítását biztosítja, ugyanakkor lehetővé teszi a - mesterszintű - tanárképzés megalapozását.</p> <p>3. Erősségek</p> <p>A szaknak újszerű lehetőségei vannak szakmai területen, oktatási jövőképe egybeesik a NAT-tal, a készségfejlesztő művészeti alapképzés általános iskolai szakmai igényei széleskörűen érintik. Működésének erősségét jelenleg a közreműködő tanári kar minősítettsége biztosítja Lovas Ilona és Polgár Csaba textilművészek, Péter Ágnes szobrászművész, Butak András képzőművész személyében. Az utódok képzéséről is gondoskodnak. Az intézményben dolgozó tanárok túlnyomó többsége nagy ambícióval, hittel, energiával adja át tudását a növendékeknek.</p> <p>4. Problémák</p> <p>A felújított Huszárlaktanyában bérelt helyiségek esztétikus környezetet biztosítanak az oktatáshoz. A környezet hatása meghatározó a hallgatók teljesítménye és érzelmi kötődése szempontjaiból – és erről az érzelmi aspektusról lemondani nem csak kényelmi, hanem pedagógiai és jól felfogott üzleti érdekek miatt sem érdemes.</p> <p>A szakmai eszközök, berendezések fejlesztésére azonban nagy szükség van (számítógépes, digitális eszközök, műhely felszerelés). Jelenleg a műhelyek felszerelése még hiányos (menyisége és minősége is). Hasonló intézmények szakmai infrastruktúrájával összehasonlítva az elfogadhatóság szintjén van, és folyamatos fejlesztést igényel. Ez vonatkozik a további, indítani kívánt szakirányra is. A felszereltség hiánya akadályozza a további szakirányok indítását, rossz hírért kelti a képzésnek. A szakhoz kapcsolódó költséges anyagok és eszközök részleges intézményi finanszírozása miatt a hallgatókra jelentős költség hárul. De problémát okoz az</p>	

oktatóknak is a gyakorlati képzés költségeinek előteremtése, az intézményben nincs, vagy nem ismert a gyakorlati költség normatíva. A műhelyekben nincsenek asszisztensek, munkatársak, vagy szakoktatók, akik az anyagokat beszerezzék, előkészítsék és a kontaktórán kívül a hallgatók egyéni műhelymunkáját segítsék, felügyeljék, a szakmai fogásokat oktassák. A hallgatóknak problémát okoz a laktanya és központi épület közötti ingázás, ésszerűbb órarenddel csökkenteni lehetne az utazással kieső időt.

5. Általános megjegyzések

Érdemes volna a művészetközvetítő képzések szakirányait átgondolni, figyelembe véve a regionális középiskolák képzési profiljait, valamint a képzési területek országos elosztását, és a helyi művészeti középiskolával szorosabb viszonyt kialakítani, a tervezett képzéseket szélesebb körben propagálni, a középiskolásokkal megismertetni.

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai többségükben reálisak, megalapozottak, nagyjából összhangban vannak a hallgatói véleményekkel.

A központi szinten vezérelt minőségirányítási tevékenység a szak szintjén még nem érvényesül, nincsenek rendszerezett hallgatói véleményezési visszacsatolások, bár a szak kis létszáma miatt hallgatói visszajelzések természetesen vannak. A szak saját minőségfejlesztési tevékenységei, különös tekintettel a többnapos felvételi eljárás kialakítására, a kiállítás jellegű nyilvános szakmai értékelések bevezetésére, a tananyag folyamatos aktualizálására, jól működnek.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

Az elméletre épülő gyakorlati képzés kis csoportokban, alaphelyzetű infrastrukturális körülmények között történik. A látogatás során megtekinthető volt a féléves szakmai értékelés kiállított anyaga, és a látottak alapján megállapítható, hogy az első két félév eredményei és szakmai tapasztalatai megfelelnek a KKK-ban előírtaknak. Az első évfolyam alapozó kézműves kreatív gyakorlatok tantárgyi eredményei jónak értékelhetők. Hasonló eredményességet mutat az elméleti és gyakorlati képzés egymásra épültsége is.

3. A MAB akkreditációs követelményrendszerének való megfelelés:

Az oktatók képesítése és száma a MAB előírásoknak eleget tesz.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

A szak a képzéssel együtt fejlődő körülmények mindenkori lehetőségeihez adaptálja a követelményeket. A művészetközvetítő képzésben ugyanilyen fontos, hogy a hallgatókat oktató professzor, óraadó, folyamatosan saját munkáikkal – gondolataikkal, szellemiségükkel adjanak mintát és eszközrendszert a mindenkori fejlődéshez.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

Az oktatók szakterületük elismert képviselői, kor szerinti megoszlásuk a szakon arányos.

A tanárok többsége képzőművészeti irányultságú, kevesebb a szűkebb szakterületen DLA fokozattal rendelkező tanárok száma, de segítik a fiatal iparművész kollegák fokozatszerzését.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A képzés elméletre épített gyakorlati oktatáson alapul, a mintatantervben biztosított a tantárgyak egymásra épülése, kimenetele még teljes biztonsággal nem ítéltető meg, eredményeik jók, biztatóak. A szakon belül jelenleg a *nemszótt-nemezelt textilművesség* szakirányos képzés folyik, és indul a *festett-nyomott textilművesség* szakirány is.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert): Jelenleg még nem ítéltető meg, nincs végzett évfolyam

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A képzés fizikai körülményei jók. A műhelyek, műtermek, felszerelése alapszintű, hiányos. A hallgatói szolgáltatások jók. Az új könyvtár szép és számítógépekkel jól ellátott. Könyvállománya elsősorban a pedagógusképzést szolgálja. A kari könyvtár kicsi, elsősorban az oktatáshoz kapcsolódó szakirodalmat tartalmazza.

10. Felhasználói szempontok (SWOT-analízis, MPT hallgatói kérdőívek feldolgozott adatai):

A SWOT -analízisre adott válaszuk reális és egybevág a hallgatói kérdőívek összegzéseivel.

Pécsi Tudományegyetem Illyés Gyula Főiskolai Kar (Szekszárd)	Akkreditációs minősítés
környezetkultúra alapszak (környezetprezentáció szakirány) kkk: MAB 2006/6/X/3/52. szakindítás: 2007/8/XII/3/17. sz. MAB határozat	<p style="text-align: center;">A</p> A 2009/8/VIII/3/13. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>A Pécsi Tudományegyetem vezetésének és három karának közös akarataként indult a művészetközvetítő képzési területen a <i>környezetkultúra</i> alapszakon a <i>környezetprezentáció</i> szakirányos képzés Szekszárdon. A környezetkultúra oktatásának már voltak előzményei az egyetemen; a Pollack Mihály Műszaki Kar a Művészeti Karral és a Bölcsészettudományi Karral együtt több éven keresztül sikeresen működtette specializációként. Az Illyés Gyula Főiskolai Kar vállalta, hogy példaértékűen, a karok közötti együttműködéssel indítsa el ezt a komplex alapszakot, benne a környezetprezentáció szakirányos képzést a 2008/2009-as tanévben 14 hallgatóval. A látogatáskor mindössze egy szemeszterre visszatekintő képzés sajátosságait, eredményességét még nem lehetett pontosan megítélni, de a helyszínen látott teljesítmények biztatóak voltak.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A képzés célja olyan vizuális képzettséggel, rajzi és művészeti ismeretekkel rendelkező szakember képzése, aki a korszerű környezetkultúra területein interdiszciplináris megközelítésű esztétikai és szakmai feladatok igényes megoldására alkalmas. Az elméletre épülő gyakorlati képzés kis csoportban, megfelelő infrastrukturális körülmények között történik.</p> <p>A látogatás során betekintést lehetett nyerni az alapozó képzésbe, és tájékoztatást kapni további oktatási terveikről. A tervezett képzés sajátossága, hogy a képző- és ipaművészek mellett a Pollack Mihály Műszaki Kar oktatói is tanítani fognak a szakon, így a környezetprezentáció szakirány programja az építészet és a környezet kapcsolatára koncentrálódhat.</p> <p>3. Erősségek</p> <p>Az Illyés Gyula Főiskolai Kar, a PTE Művészeti Kara és a Pollack Mihály Műszaki Kar jó kapcsolata, együttműködésük feltételezhetően a jövőben sajátos arculatú, jó színvonalú képzést fog biztosítani. Az egyetemen belül a teljes képzési vertikum megtalálható a művészeti alapszaktól a mester-képzésig. A minősített oktatók utánpótlását a PTE doktori képzése biztosítja.</p> <p>A kari infrastruktúra jó, a művészeti stúdiók esztétikusak, világosak barátságosak. A műtermek a jelenlegi képzéshez szükséges eszközökkel jól felszereltek, sőt további szakok indításának feltételeivel, eszközeivel is rendelkeznek.</p> <p>4. Problémák</p> <p>A régióban először indított képzés minden törekvésük ellenére kevesek érdeklődését váltotta ki. Így a tervezetthez képest alacsonyabb létszámmal indították. Alacsony az államilag finanszírozott hallgatói keret, pedig a Dél-dunántúli régióban, a három megyében – Baranya, Somogy, Tolna – folyamatosan magas a munkanélküliek aránya, így költségtérítéses képzésre jelentkezőkre nem nagyon lehet számítani. Általában is elmondható, hogy a művészetközvetítő képzés nem piaci orientációjú társadalmi igényt elégít ki, fizetőképes kereslet ennek megfelelően nem túl nagy, ezért fontos az állami normatívával való támogatása. A karon nincs más művészetközvetítő képzés, így a jelenlegi alacsony hallgatói létszámmal csak gazdaságtalanul lehet működtetni. Pedagógiai és gazdasági szempontokból is jobb lenne további szakokat indítani, hisz az infrastruktúra és az oktatói kapacitás adott, az alapfokú művészeti oktatás pedig nélkülözi a specializált ismeretekkel rendelkező vizuális szakembereket, akik oktatóként vagy</p>	

gyakorlatvezetőként képesek közvetíteni szaktudásukkal az arra alkalmas művészeti területeken. További probléma a Pécs – Szekszárd távolság, a tanárok utaztatása. Szekszárd kis város, és jelenleg nem rendelkezik annyi minősített oktatóval, amennyit a képzés megkíván, így többen Pécsről járnak ki. A tapasztaltak szerint egyelőre az oktatók elkötelezettsége és lelkesedése áthidalja ezt a problémát. A PTE karok összefogásával létrehozott szakindítás valószínűleg nem számolt az ingázás nehézségeivel és oktatási következményeivel, de talán a szakok bővítésével kialakítható lenne egy helyben élő tanári kar is.

1. Az önértékelés

Az önértékelés megállapításai többségükben reálisak, megalapozottak. Az Illyés Gyula Főiskolai Kar MSZ EN ISO 9001: 2001 szabvány követelményeinek megfelelő tanúsított minőségirányítási rendszert vezetett be és tart fenn. Féléves képzés után még nem lehet megállapítani, hogy ez mennyire segíti az új szak munkáját.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés

Jelenleg még nem ítéhető meg, nincs végzett évfolyam.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

Az oktatók képesítése és száma, az infrastruktúra az akkreditációs elvárásoknak eleget tesz.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

Az oktatók szakterületük elismert képviselői, kor szerinti megoszlásuk a szakon arányos.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A képzés elméletre épített gyakorlati oktatáson alapul, a mintatantervben biztosított a tantárgyak egymásra épülése, kimenetele még teljes biztonsággal nem ítéhető meg, eredményeik biztatóak. A szakon belül jelenleg a környezetprezentáció az egyetlen szakirány.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert): Jelenleg még nem ítéhető meg, nincs végzett évfolyam

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A képzés célja a hallgatók felkészítése a környezetkultúra prezentáció különböző területén végzendő önálló vagy csoport munkára való felkészítése. Az oktatói összetétel biztosítja, hogy környezetprezentáció szakirány programja az építészet és a környezet koncentrált kapcsolatára épüljön.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A képzés fizikai körülményei jók. A Szekszárd belvárosában, több épületben folyó képzés könnyen megközelíthető, bejárható. Az épületeket és berendezéseit folyamatosan korszerűsítik, bővítik. Ügyelnek a külső-belső környezet esztétikájára. Az intézmény méretei miatt a légkör családias. A műhelyek, műtermek világosak esztétikusak, felszerelésük jó, folyamatosan bővítik. Kollégiuma elhelyezést igény szerint biztosítanak. Könyvtárukat folyamatosan fejlesztik. A hallgatói szolgáltatások jók.

10. Felhasználói szempontok (SWOT-analízis, MPT hallgatói kérdőívek feldolgozott adatai): Még nem releváns (kevés a hallgató).

11. Összehasonlító és összegző megállapítások:

Környezetkultúra szak a Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Karán és a PTE Illyés Gyula Főiskolai Karán, Szekszárdon működik.

Az alig több mint fél éve indított képzést felelősen nem lehet összegezni és összehasonlítani a másik, mindössze egy évvel idősebb képzéssel. Az azonban az eddigi tapasztalataik alapján is

megállapítható, hogy a szak neve nem kommunikálja egyértelműen a jelentkezők felé a szak tartalmát. Ez jól érzékelhető a felvételre jelentkezők számában is.

Általában megállapítható, hogy a művészetközvetítési területen folyamatosan növekszik a képzések száma, miközben az államilag támogatott férőhelyek száma csökken. A képzési területen belül, a szakok közötti aránytalan jelentkezői megoszlás azonban problémákra utal.

Érdemes volna a művészetközvetítő képzések szakjait, szakirányait és elnevezésüket a szerzett tapasztalatok alapján átgondolni, figyelembe véve a regionális középiskolák képzési profiljait, valamint a képzési területek országos elosztását.

A jó kari infrastruktúra, továbbá, hogy a művészeti stúdiók más szakok indításának eszköz feltételeivel is rendelkeznek, valamint az a tény, hogy a minősített oktatók utánpótlását a PTE doktori képzése biztosítani tudja, együttesen megerősítik a pedagógiai és gazdasági szempontból kívánatos további szak indítását. A PTE Doktori Iskola képzési területét figyelembe véve a képi ábrázolás szak indítása látszik a legreálisabbnak.

Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Művészeti Intézet	Akkreditációs döntés
képi ábrázolás alapképzési szak (festészet, képgrafika szakirányok) kkk: 2006/6/X/3/50. sz. MAB határozat szakindítás: 2006/8/X/61 sz. MAB határozat	A A 2009/8/VIII/3/14. sz. határozat a képzés akkreditációs feltételeknek való folyamatos megfelelése esetén 2017. dec. 31-ig hatályos
Képzési szint: alapképzés (BA) (még nincs végzett évfolyam!)	
<p>1. Általános jellemzők</p> <p>Az alapképzési szak képzési háttérét és előzményét a jogelőd Juhász Gyula Tanárképző Főiskola rajztanárképzése jelenti. A rajztanárképzés bázisát a képi ábrázolás (elsősorban a rajzi képzés) adta. Erre a hagyományra és javarészt a hozzá rendelhető infrastruktúrára építve indult a képi ábrázolás alapképzési szak. A képzéssel kapcsolatban, annak rövid múltja miatt, csak részproblémákról és részeredményekről lehet képet alkotni. A koncepcionális és infrastrukturális fejlesztés részeredményeket mutat. Ilyen például a felvételi eljárás koncepciója, vagy a képzés szakkönyvellátására vonatkozó fejlesztés, a saját galéria működtetése. A jelenlegi fázisban a problémák jórészt az infrastrukturális háttér fejlesztésének hiányosságaiából adódnak.</p> <p>2. A képzés sajátos vonásai</p> <p>A képzés legszembevetőbb sajátossága, vizuális terület révén, a műtermi munkára alapozott gyakorlatorientáltság, amelyet kiegészítenek és támogatnak az elméleti diszciplínák. A képzés alapvető kettős célja, vizuális területen működő gyakorlati szakemberek képzése, valamint a mester (pl.; tanári) képzések megalapozása, meghatározzák a képzésben tapasztalt ambivalenciákat. A mesterképzést megalapozó általános ismeretek átadásának célja nem konvergál az „azonnal munkaerőpiacképes” gyakorlati szakemberek képzésének igényével. A kettős igény teljesítésének lehetőségei korlátozottak.</p> <p>3. Erősségek</p> <p>A képzés erősségei közé sorolható a tanárképzés hagyományaira építkező képzés patinás múltja, jelentős személyiségeinek szellemi öröksége, a jelenlegi kitűnő oktatógárda. Az egyetem meghatározó kulturális szerepet játszik a régióban. Erősségnek tekinthető, hogy a képi ábrázolás tartalmát tágran értelmezve széles a műfaji kurzuskínálat, a szak meghirdetésében szereplő festészet és grafika mellett üvegfestés és mintázás is szerepel az alapozó képzés programjában. Erősség a szakkönyvtár és a galéria fejlesztése. A szak erősségei közé tartozik jelentkezők magas száma, ami nagyobb mozgásteret nyit a felvételi válogatásnak.</p> <p>4. Problémák</p> <p>A képi ábrázolás képzés az ország legtöbb volt tanárképző intézményében elkezdődött, ezért az adott szaknak olyan versenyhelyzetben kell teljesíteni, amelyben jobb infrastrukturális háttérű versenytársak is jelen vannak. A képi ábrázolás szak önmagában, más művészetközvetítő képzések nélkül nehezebben boldogul. A jelenlegi műtermek további infrastrukturális fejlesztése halaszthatatlan feladatnak tűnik. Ugyancsak fontos a képzés rendszeres, tervezhető anyagszükségletének biztosítása, a normatív ellátó-bázis egyetemi kiépítése. Nehézségeket okoz a körülményekből adódó oktatói fluktuáció. További távlati nehézségeket okoz, hogy bár ez nem formális kritérium, de a szakon tevékenykedő oktatók többsége távol lakik, nem a város lakója. A város és az egyetem közös érdeke, hogy tegye lehetővé az egyetemi oktatók megfelelő színvonalú időleges helyben lakását, vagy végleges letelepedését. Ugyancsak meg kell fontolni a helyben, vagy a környéken lakó művészek további bevonását a képzésbe. Ennek természetesen minősítési feltételei is vannak. Az egyébként hiányzó magas óraszámban foglalkoztatott műhelyvezetők, szakoktatók esetében különösen előnyös ha helyi illetőségűek.</p>	

5. Általános megjegyzések

A képi ábrázolás szak indítását a legtöbb volt tanár-és tanítóképző intézmény ambicionálja, ezért tanácsos lenne a szakindítások regionális lefedettségének és országos létszamarányos terítésének, az érintett oktatási intézmények közötti egyeztetése, az éves létszámkeretek és az esetleges szüneteltetések, specializációk további megfontolása. Mivel a művészetközvetítő szakokra való jelentkezések száma jelentős különbségeket mutat, meggondolandó a képi és plasztikai ábrázolás szakok összevonása, illetve szakirányokként való integrálása. A képi ábrázolás szak programjában jelen lévő plasztikai stúdiók megfelelően integrálódnának. A plasztikai ábrázolás szakra hagyományosan alacsonyabb a jelentkezők száma, ami azzal járhat, hogy egy minimális jelentkezőszám alatt a szakot nem érdemes indítani. Ha a felvetett integrált szakon belül szakirányként indul, akkor nem érvényesül a minimális létszámkorlátozás, nem vész el a minimális jelentkezőszám alatti maradvány, nem okoz problémát az infrastruktúra kihasználatlansága, viszont továbbra is érvényesíthetők a közös tantárgyi modulok, így kiegyensúlyozottabbá és racionálisabbá válhat a képzési struktúra.

1. Az önértékelés

Az önértékelés reális megállapításokat tartalmaz. A minőségirányítási rendszer a művészeti területen meglehetősen speciális, ezért az egyetem központi rendszere korlátozottan értékelhető eredményeket kínálhat. A művészetközvetítő területen belüli statisztikus eljárások, hallgatói véleményezések az alacsony létszámok és a speciális tanár – diák viszony miatt nem adhatnak releváns eredményeket. A visszacsatolás mechanizmusainak autentikus konstrukciójának felépítését így is meg kell kísérelni. Vizuális területen a képzés alapvetően minőségorientált, az eredmények is vizualizálhatók. Az éves zárókiállítások és egyéb bemutatók segítenek áttekinthetővé tenni a szakon folyó munkát.

2. A képzési és kimeneti követelményeknek való megfelelés:

A KKK tartalmazza a képzési célokat érintő differenciákat, melyeket az 1. pontban jeleztünk. Egyrészt meg kell felelni a munkaerőpiacon alkalmazható gyakorlati szakmai ismeretek átadása követelményeinek, másrészt olyan általános alapozó ismereteket kell nyújtani, amely előkészíti a mesterszintre való továbblépés lehetőségét. A szakon folyó képzés a lehetőségek szerint megfelel a megjelölt követelményeknek. A képzési ciklus eddigi tört része miatt a szakon még nem lehetett olyan tapasztalatokat szerezni, amelyek a képzési és kimeneti követelmények teljesülését az oklevél megszerzése idejéig felmérhetővé tenné, de a szak oktatóinak törekvései és az eddigi teljesítmények alapján feltételezhető, hogy az elméleti és gyakorlati képzés meg fog felelni az előírt követelményeknek.

3. A MAB akkreditációs követelményeinek való megfelelés:

A képzés körülményei, személyi feltételei megfelelnek a MAB előírásainak.

4. A követelmények előírásainak a helyzetet és a lehetőségeket figyelembe vevő interpretálása, a „jó gyakorlat” megjelenése a szakon:

A képzés a lehetőségek szerint alkalmazkodik a körülményekhez, miközben megfelel az előírásoknak. A művészetközvetítő képzésben fokozott jelentőséggel bír az oktatók és hallgatók személyes kapcsolata, a mester tanítvány viszony kialakítása. Ez a viszony több lehetőséget teremt az adaptív és kreatív képzési attitűd problémamegoldó megközelítése kibontakoztatására, a hallgatók személyes fejlődésének támogatására, a látható eredményekben megnyilvánuló képzés és fejlesztés folyamatára.

5. Oktatói állomány összetétele (kor, státusz, szakterület, szakmai elismertség, publikációs „termékenység” szerint):

A képzésben résztvevő oktatók olyan elismert képzőművészek, és művészeti szakemberek, akik alkotói életművük mellett teoretikus szempontból is aktív szereplői a művészeti és felsőoktatási

közéletnek. Életkor szerinti megoszlásuk arányos. A szak személyi fejlesztési gyakorlata figyelemmel kíséri a minősített oktatói utánpótlás problémáját.

6. A képzési (oktatási-tanulási) folyamat értékelése, szakirányok kínálata:

A művészetközvetítő képzés alapvetően gyakorlatorientált, amelyet elméleti képzés egészít ki. A szakon folyó képzés megfelel ennek a képzési karakternek. A jelenlegi konstrukcióban a szakon festészet és grafika szakirányok vannak. Az 5. pont általános megjegyzései között szerepel egy felvetés egy újabb szakirány lehetőségéről. Ebben az esetben a szak neve képi és plasztikai ábrázolás lenne, kettő, vagy három szakiránnyal.

7. Eredmények (kompetencia, ismeretek, képességek, attitűdök, értékvilág), kimenet, követés (ha ismert): A szakon nincs végzett hallgató, csak részeredmények mutathatók ki.

8. A szak specifikus képzési céljai (ha vannak):

A szak képzési céljai önmagukban specifikusak. Szükségesnek látszik az alapképzés 1. pontban jelzett kettős céljának a területre érvényes újragondolása.

9. Hallgatói szolgáltatások, elhelyezkedés, a szak regionális szerepe (képzés fizikai körülményei):

A képzés fizikai körülményei fejleszthetőek. A műhelyek, műtermek, felszerelése alapszintű, több szempontból provizórikus, hiányos. A hallgatói szolgáltatások megfelelőek, de fejleszthetőek. Az egyetemi könyvtár grandiózus és számítógépekkel jól ellátott. A Művészeti Intézet önálló könyvtárat fejleszt, elsősorban a művészeti oktatáshoz kapcsolódó szakirodalmat tartalmazza.

10. Felhasználói szempontok (SWOT-analízis, MPT hallgatói kérdőívek feldolgozott adatai):

A SWOT -analízisre adott válaszuk reális és egybevág a hallgatói kérdőívek összegzéseivel.

11. Összehasonlító és összegző megállapítások:

Képi ábrázolás alapképzési szak a SzTE Juhász Gy. Pedagógusképző Kar, Művészeti Intézetén kívül még négy helyen működik; az Eszterházy Károly Főiskolán (Egerben), a Kaposvári Egyetemen, a Nyíregyházi Főiskolán, és a Nyugat-magyarországi Egyetemen.

Végzett évfolyamok nélkül releváns összehasonlító értékelést adni egyelőre nem lehetséges, ugyanakkor néhány összegző megállapításnak helye lehet: Szükségesnek látszik a bolognai folyamat nyomán újonnan létesített és indított művészetközvetítő szakok, szakirányok strukturális és tartalmi áttekintése, megnevezésük, alapvető funkciójuk, mesterképzésben való folytathatóságuk, regionális lefedettségük tisztázása. Ebben az újraértékelésben az akkreditációs látogatások konklúziói katalizátorként működhetnek, de az egyeztetett elveket alkalmazó konstrukciós és tartalmi módosításokat, adminisztratív lépéseket, a képzést jelenleg folytató felsorolt intézmények felelős szakembereinek lehetőleg konszenzussal kell kezdeményeznie. Ehhez a munkához az érintett intézményeknek működtetni tanácsos (a létesítéskor már megalakított) konzorciumi képzésfejlesztési bizottságot, amely a felvételi rendszertől a képesítésig áttekinti a párhuzamosan folyó azonos kimeneti követelményekre épülő képzések eddigi tapasztalatait, és megteszi jobbító szándékú javaslatait.